

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄριθ. φδλ. — 711

Ἔτος Α'.

1 Μαΐου 1975 (Π.Ο.Η.)

Τιμή Φέλλου Δρχ. 4.—

Γραφεία Κάνιγγος 32— Ἀθήναι Τ. 147

Τηλ. 628.280

Νεοσουλτάνοι!

Ἐνομίζαμεν ὅτι μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ σουλτάν Χαμίτ, τοῦ τελευταίου σουλτάνου — χαλίφη ἐξηφανίσθη καὶ ὁ δυσώνυμος σουλτανισμός, ὁ ὁποῖος τόσα δεινὰ ἐπροξένησεν εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὸ Ἔθνος μας. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἠπατήθημεν. Καὶ μάλιστα ἐπὶ τὸ τραγικώτερον καὶ θαναυσότερον. Ἄλλοι νεοσουλτάνοι δεινότεροι καὶ ὀλεθριώτεροι κατέλαβον τὴν θέσιν των, ἐπιχειροῦντες τὴν ὑποδουλωσιν καὶ ἐξανδραποδισμόν ὄχι μόνον τῶν σωμάτων ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν. Ὁ σουλτάνος βάρβαρος καὶ αἰμοδόρος τύραννος ἦτο, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἀφηνε σχετικὴν ἐλευθερίαν εἰς τὰ τῆς θρησκείας. Ἀρκεῖ νὰ κατεβάλλοντο οἱ φόροι καὶ αἱ ἀγγαραὶ καὶ εἰς τὰ τῆς πίστεως τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν δὲν ἐπενέβαιναν. Ἐδίδαν τότε οἱ

Χριστιανοὶ μερικά χρήματα ἢ δῶρα εἰς τὸν σουλτάνον ἢ τὸν πασάν καὶ ἔμενον ἐντελῶς ἐλεύθεροι εἰς τὰ πνευματικά των καὶ τοὺς Ναοὺς των νὰ κτίσουν καὶ τὸν κληρὸν των νὰ ἔχουν καὶ τὰ θρησκευτικὰ των καθήκοντα νὰ ἐκτελοῦν καὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν των νὰ φυλάξουν. Καὶ αὕτη ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ποῦ ἐκράτησε ἀνημιμένην τὴν λαμπάδα τοῦ Ἐθνους, διὰ ν' ἀναστηθῇ ἐκ τῆς τέφρας του.

Σήμερον ὅμως, εἰς τὸ πεπολιτισμένον Ἑλληνικὸν Ἔθνος, οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ δὲν ἔχουν οὔτε τοῦτο τὸ δικαίωμα νὰ θρησκευοῦν καὶ νὰ λατρεύουν τῷ Θεῷ καθ' ἃ παρέλαβον ἐκ τῶν Πατέρων των, νὰ τηροῦν τὴν πίστιν καὶ τὰ πνευματικά των ἐλευθέρως κατὰ τὴν συνείδησίν των ὅπως καὶ ὑπὸ τὸν σουλτάνον ἐπὶ τουρκο-

κρατίας! "Ας ορίζουν τὰ Ἀρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Συντάγματος ὅτι: «ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶναι ἀπαραβίαστος. Τὰ τῆς λατρείας τελοῦνται ἀκολούτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων» κλπ. Ἡ αὐθαιρεσία τοῦ κάθε σουλτάνου καὶ σουλτανίσκου θὰ «ορίζη» κατὰ τὸν ἐκάστοτε καὶ ἐκασταχοῦ ἐτσιθελισμόν τούτου. Ἀλλά, λάθος! Εἴπομεν ὅτι εἰς τὰ τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν καὶ αὐτὸς ὁ σουλτάνος δὲν ἐπενέβαινε. Τὴν δαμιονικὴν καὶ ἐωσφορικὴν ἰταμιότητα καὶ ἀναίδειαν τοῦ ἀντιχρίστου Πάπα μμούνται μᾶλλον οἱ νῦν «τοῖς εὐσεβέσι κατεπεμβαίνοντες». Ἐκεῖνος ὁ μαρὸς ὅχι μόνον ὕλικῶς ἀπεινῶσα τοὺς τόπους καὶ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον τὴν ψυχὴν ἐπολέμει λυσσώδως νὰ ὑποδουλώσῃ καὶ τὴν στέρησῃ τῆς αἰωνίου ἐλπίδος. Μὲ ἐχθρότητα δαμιόνων καὶ «φρογγικα» μῖσος κατεπάτει μογθηρῶς καὶ βαναυσῶς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν συνείδησιν τῶν εὐσεβῶν· μὲ πίεςεις καὶ μαρτύρια ὑπερβαίνοντα καὶ τὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, μὲ πράξεις ποὺ δὲν ἔκαμνον οὔτε οἱ σκύλλοι, ἐβούλετο νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς Ὀρθοδόξους ν' ἀρνηθοῦν τὴν πίστιν των καὶ ἡμποδίζε νὰ ἔχουν τοὺς κληρικοὺς των καὶ τηροῦν τὰ πνευματικὰ των. Ὁμοίως μὲ τὸν ἀόρατον ὁμιόν του φανταζόμενος ἀνόητως ὅτι «πάντα ταῦτα αὐτῷ δέδοται», θρενθύεται καὶ αἷτος σατανικῶς, ὅπως οἱ πάντες «προσκυνήσουν ἐνώπιόν του»! Τοιαύτη καὶ τοσαύτη ἦτο ἡ πίεσις καὶ ἡ βία καὶ ἡ κακουργία τῶν ἀνδρεικέλων τοῦ Πάπα ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν, ὥστε ἡ ἐπέλευσις τῶν Τούρκων καὶ ἐκδιώξις τῶν παπιστάνων λ.χ. εἰς τὴν Κρήτην καὶ τὴν Κύπρον καὶ ἀλλοχοῦ νὰ θεωρηθῇ καὶ πανηγυρισθῇ ὡς λύτρωσις! "Αν ὑπέμεναν τὰ πάνδεινα ἀπὸ τὸν ἀσιάτην βάρβαρον τοῦ τουρκεστάν, εἶχον ὅμως τοῦλάχιστον θρησκευτικὴν τινα ἐλευθερίαν, τὴν ὁποίαν τοὺς ἐποδοπάτει κτηνωδῶς καὶ σατανικῶς ὁ ἀόρατος σατανᾶς—πάπας!

Καὶ ἀκούονται λοιπὸν σήμερον κραυγαὶ καὶ «ἀπαιτήσεις» καὶ συγκεραὶ ἀντίθεοι βαναυσότητες, ὁποῖαι μόνον εἰς τὴν εἰδωλολατρικὴν καὶ τὴν παπιστικὴν Ρώμην ἠκούοντο καὶ ἀκούονται. Εἰς μὲν τὴν βόρειον Ἑλλάδα θρενθύεται ὁ νεοημερολογίτης ἐπίσκοπος κατεπεμβαίνων τοῖς εὐσεβέσιν «ἐπὶ ἀντιποιήσῃ Ἐκκλ. Ἀρχῆς»,

εἰς δὲ τὸ νότιον ἄκρον τῆς Ἑλλάδος ὁ νεοημερολογίτης ἐπίσης κατεπεμβαίνει θρασέως εἰς τὰ τῶν εὐσεβῶν.. διότι «ἀνευ τῆς ἀδείας του» τηροῦν τὰ τῆς θρησκείας, φυλάττουν τὴν πίστιν τῶν Πατέρων!! Ὁ τῆς ἀπανθρώπου ἀναιδείας καὶ τῆς ἀντιχριστιανικῆς βαναυσότητος καὶ τῆς πρωτογόνου βαρβαρότητος! Νομίζει κανεὶς ὅτι ἀκούει κραυγὴν Νέρονος, ὅστις ἐμουνγκρίζεν ὅτι οἱ Χριστιανοὶ ἐσφετερίζοντο τὰ «δικαιώματά» των διότι αὐτός, ὡς «Μέγιστος Ποντίφηξ» εἶναι ἀπόλυτος πολιτικὸς καὶ θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς καὶ κύριος τῶν πάντων ἢ τοῦ διαδόχου του «Ποντίφηκος» τοῦ ἀντιχρίστου Πάπα, ὅστις κομπορημονεῖ φρενοβλαβῶς: «μία ποιμνὴ, ὁ κόσμος καὶ εἰς ποιμνὴν, ὁ πάπας»! Ἀλλὰ δὲν εὐρισκόμεθα εἰς τὴν Ρώμην οὔτε τὴν εἰδωλολατρικὴν οὔτε τὴν ἀντιχριστὸν ἀνθρωπολατρικὴν. Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀπ' ἀρχῆς μὲ τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐτιμήθη, μὲ αὐτὴν ἐδοξάσθη, αὐτὴν μετέδωκεν εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην. Ὁ θρησκευτικὸς ἐτσιθελισμὸς καὶ ἡ βαναυσότης καὶ ὁ ἀπάνθρωπος διωγμὸς δὲν εἶναι γνωρίσματα τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ οἱ ταῦτα μετερχόμενοι, παρὰ νόμῳ παρουσιάζονται καὶ ἐνεργοῦν τοιαῦτα ὡς ἐκπρόσωποί της. Κατὰ τὸν ἱστορικὸν Σωκράτη (5ος αἰὼν): «Οὐκ εἰσὶν διδόντες τῇ Ὀρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ». Εἰσπηδᾷ ὁ νεοημερολογίτης εἰς τὴν αὐλὴν τῶν εὐσεβῶν καὶ θρενθύεται ἀναιδῶς: «Ἀντιποιήσις Ἐκκλ. Ἀρχῆς»! «ἀνευ τῆς ἀδείας του»!! Ποιὸς σᾶς ἔδωκε, κύριοι, αὐτὰ τὰ «δικαιώματα» καὶ αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν; Ἀσφαλῶς ὁ νερόννευς καὶ ὁ παλιῶς Ποντιφικισμὸς! Πότε ἠκούσθη νὰ ἐπεκτείνῃ κανεὶς θρησκευτικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ ἀνθρώπων, μετὰ τῶν ὁποίων οὐδὲν τὸν συνδέει θρησκευτικῶς; Μὲ τὸ «ἔτσι θέλω» θὰ ἐκδιᾶξῃ ὁ καθ' ἑνας τοὺς πάντας νὰ πιστεύουν καὶ νὰ λατρεύουν κατὰ τὰ δικὰ του κέρφη καὶ ὅχι μία ἀλλὰ δύο ἐξουσίαι εἰς τὸν τόπον αὐτὸν χειρίζονται τὸ ὕλικόν ξίφος:

Ἀπὸ ποῦ ὥς ποῦ ἔχουν ἀνάγκην οἱ εὐσεβεῖς νὰ χρειάζωνται... «τὴν ἀδειαν» τοῦ νεοημερολογίτη, διὰ νὰ τηροῦν τὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς λατρείας των; Πόθεν ἀπέκτησαν αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν καὶ «Ἐκκλ. Ἀρχὴν» ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν, διὰ νὰ θρενθύνονται ἀναιδέστατα καὶ ἰταμιώματα κατ' αὐτῶν «ἐπὶ ἀντιποιήσῃ Ἐκκλ. Ἀρχῆς»; Δὲν ντρέπεσθε καὶ λιγάκι, κύριοι; Ἀλλὰ ποιὸς

ἔχασε τὴν ἐντροπὴν, γιὰ νὰ τὴν εὗρουν αὐτοί; Αὐτοὶ οὔτε τὸν Θεὸν φοβούμενοι οὔτε ἀνθρώπους ἐντρεπόμενοι δὲν ὀρθοδοῦν πρὸ οὐδενός. Ἄλλ' αὐτοὶ ποὺ τοὺς δίδουν τὴν δύναμιν διὰ νὰ ἐπιβαίνουν παρὰ νόμους καὶ βρενθύνονται θανατώσως καὶ γελοίως δὲν υπολογίζουν, τοῦλάχιστον αὐτοί, ἂν ὑπάρχῃ στοιχειώδης δικαιοσύνη εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον; Ποία εἶναι αὐτὴ ἡ «Ἀρχή», τῆς ὁποίας «ἀντιποιοῦνται» οἱ εὐσεβεῖς, ὡς ἀναιδίζεται φάσκων ὁ νεοημερολογίτης; Μήπως ἐπενέβησαν οἱ εὐσεβεῖς εἰς τὰ τῶν Νεοημερολογιτῶν καὶ «ἀντεπολήθησαν» τῆς ἐπ' αὐτῶν «Ἀρχῆς» των; Χάρισμα των, μὲ τέσ-.. εὐχὲς τοῦ Πάπα καὶ τῶν Οἰκουμενιστῶν, οὓς ἐπροτίμησαν ἀντὶ τῶν Πατέρων μας καὶ νὰ κληρονομήσουν ὡς ἐπροτίμησαν! Ἄν ὅσοι κατοικοῦν τὸ ἔθνος εἶναι ὑπόχρεοι νὰ προσκυνοῦν τὴν ἐμβάδα τοῦ Νεοημερολογίτη καὶ νὰ χρειάζονται «τὴν ἄδειάν του» διὰ νὰ θρησκειοῦν καὶ νὰ λατρεύουν τῷ Θεῷ καὶ ἂν ἡ «Ἐκκλ. Ἀρχή» του ἐκτείνεται ἐπὶ ἀνθρώπων, μετὰ τῶν ὁποίων οὐδὲν ἐκκλησιαστικὸν καὶ θρησκευτικὸν τὸν συνδέει, τότε πρέπει νὰ μεταβληθῇ τὸ Σύνταγμα, πρέπει νὰ διακηρυχθῇ ὅτι ἐπανῆλθεν ὁ αὐταρχισμὸς καὶ ἡ τυραννία τῶν εἰδωλολατρῶν αὐτοκρατόρων καὶ ὁ δυσὼνιμος παπισμὸς τοῦ μεσαιῶνος.

Δὲν ἀρκεῖ ὅτι μὲ τὸν ἰδρωτὰ τοῦ προσώπου των οἱ εὐσεβεῖς πληρώνουν τοὺς παχυλοτάτους μισθοὺς τῶν Νεοημερολογιτῶν «Ἐκκλ. Ἀρχόντων» διὰ νὰ διαβιοῦν ὡς μαχαραγιαδες. Δὲν ἀρκεῖ ὅτι καταβάλλουν φόρους διὰ νὰ πληρώνονται ἄνθρωποι εἰς τοὺς ὁποίους οὐδὲν χρεωστοῦν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οὐδὲν ἀπολαμβάνουν. Δὲν τοὺς ἀρκεῖ ὅτι ἐπάτησαν δυναστικῶς καὶ νέμονται τὴν κληρονομίαν τῶν Πατέρων μας· βουλεύονται ἀνόμως καὶ ἰταμῶς νὰ πατήσουν καὶ τὴν ψυχὴν μας καθ' ὁμοιότητα ἐκείνου, ὅστις καὶ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐχομποροῦνται, ὅτι «ταῦτα πάντα μοι δέδοται...» Τοῦλάχιστον ὁ σουλτάνος, λαμβάνων μερικὰ χρήματα, ἄφηρε τοὺς εὐσεβεῖς νὰ θρησκειοῦν ἐλευθέρως· οἱ νεο-σουλτάνοι καὶ τὰ χρήματα τῶν εὐσεβῶν ἀπομυζοῦν καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν ψυχὴν βουλεύονται νὰ τοὺς κλέψουν. Δὲν τοὺς ἀρκεῖ ὅτι ἔγιναν οἱ ἴδιοι προδότες καὶ υἱοὶ ἀνάξιτοι ἐνδόξων Πατέρων, ἀπεμπολήσαντες τὴν αἰωνίαν παρακατα-

θήκην τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τοὺς ἐχθρούς τοῦ Θεοῦ τοὺς ἀντιχρίστους Οἰκουμενιστάς, ἐπιβουλεύονται, κατὰ τὸ προηγούμενον τῆς κερκοπιηθείσης ἀλώπεκος, νὰ ρίψουν καὶ τοὺς εὐσεβεῖς εἰς τὴν αὐτὴν ἀπώλειαν, κατὰ τὰ ὑπὸ Ἰωσήφ τοῦ Βρυεννίου λεγόμενα: «Πολλοὶ τῆς πίστεως ἢ ἀρετῆς ἐκπεσόντες, καὶ τοὺς ἄλλους ὑποσκελίζειν σπουδάζουσιν, ἵνα μὴ μόνοι ἐν ἀσχημοσίνῃ διατελῶσιν». Αὐτοὶ ἀπὸ 50ετίας ἦνοιξαν ἑαυτοῖς «νέας ὁδοὺς», αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι τῶν Πατέρων ἐβουλήθησαν νὰ πορεύονται λοξά, προθυμοποιοῦνται νὰ ἐξυπηρετοῦν τὴν κοσμηκοφροσύνην καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ξένων καὶ τὰ πάθη των, παρὰ τὸν Θεὸν καὶ τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν. Τὴ δουλειὰ ἔχουν λοιπὸν αὐτοὶ μὲ τοὺς εὐσεβεῖς Ὁρθοδόξους, ἀπὸ τῶν ὁποίων διαστέλλοντες ἑαυτούς, τοὺς ἀποκαλοῦν «παλαίημερολογίτας»; Οἱ εὐσεβεῖς οὔτε εἶναι οὔτε ν' ἀκούσουν ἀνέχονται τὸ ἀτιμασμένον ὄνομα Νεοημερολογίτης—Οἰκουμενιστῆς. Τὴ ἀνακατεύεται λοιπὸν ὁ Νεοημερολογίτης καὶ εἰσπηδᾷ εἰς τὰς ξένας αὐλὰς; Ποιὸς τὸν εἰδοποίησεν ὅτι χρειάζονται «τὴν ἄδειάν του» γιὰ νὰ θρησκειοῦν οἱ εὐσεβεῖς, οἱ ὁποῖοι νεοημερολογίται δὲν εἶναι; Ποιὸς τοῦ ἔδωσεν ἐξουσίαν, τοῦ Νεοημερολογίτου—Οἰκουμενιστοῦ, ἐπὶ τῶν μὴ νεοημερολογιτῶν; Ποία εἶναι αὐτὴ ἡ «Ἐκκλ. Ἀρχή», τῆς ὁποίας «ἀντιποιοῦνται» οἱ εὐσεβεῖς ἐκτὸς τῆς ἰδικῆς των μάνδρας; Ἐκεῖνοι ποὺ ὀνειρεύονται νὰ ἐπαναφέρουν «Ἱεράς Ἐξετάσεις» καὶ νερωνισμοὺς καὶ ἐκεῖνοι ποὺ φαντάζονται, παπιστικῶς καὶ προτεστάντικῶς, ὅτι «ἀνομόδιος» εἰς τὰ τῆς πίστεως εἶναι μόνος ὁ ἑαυτὸς των, μποροῦν νὰ ζητήσουν ταῦτα πρὸς Δυσμάς. Ταῦτα ψυχοφθόρα σαπρόφυτα καὶ θεομπαιξίαι δὲν εὐδοκοῦν εἰς τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος.

Τὸν σουλτάνον δὲν ἦτο εὐκόλον νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ καὶ νὰ τὸν ἴδῃ κανεὶς· μὲ πολλὴν δυσκολίαν καὶ πολὺπλοκον διαδικασίαν ἠδύνατο νὰ τὸν πλησιάσῃ τις. Ἐν τούτοις, ὅταν ὄχι μόνον ἀνώτεροι κληρικοὶ ἀλλὰ καὶ ἀπλοὶ μοναχοὶ εἶχόν τι παράπονον ἢ αἴτημα, ἔσπευδεν ἀμέσως καὶ διέτασσε νὰ ικανοποιηθῇ αὐθωρεὶ τὸ ζήτημά των. Ἀκόμη καὶ πρέσβεις μεγάλων κρατῶν ἂν εἶχεν εἰς ἀκρόασιν, τοὺς ἄφηρε διὰ νὰ ἐνδιαφερῇ διὰ τοὺς ταπεινοὺς καλογήρους, ὥστε ν' ἀποροῦν καὶ οἱ ἐπίσημοι. Ἄλλ' ἦτο ἔξυπνος ὁ

Ἀνοιχτή Ἐπιστολή

πρὸς τοὺς Συντάκτας τοῦ
Περιοδικοῦ «ΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ».

Ἀγαπητοί μου, ὀρθόδοξοι ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ.

Θέμα τῆς ἐπιστολῆς, εἶναι γύρω, ἀπὸ τὴν τρικυμιώσαν καὶ ναυτιώσαν κατάστασιν τῆς ἀγωνιούσης Ἐκκλησιαστικῆς ὀλκάδος μας, καὶ τοῦτο, μεταξὺ μερὶδος Ἐπισκόπων μας καὶ Θεολόγων μας, μὲ ὅπλον ἐφημερίδα «Ὁρθόδοξος Λόγος».

Ἀπέκτεσαν οὗτοι ὅπλον-πολυβόλον, καὶ μάλιστα μὲ συνδρομὴν ὧν μας, ἰδίως συνδρομῇ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας, Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἀντὶ νὰ στρέφουν τὴν κίνησιν πρὸς ἐχθρούς, τὴν ἐστρεψαν πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, καὶ βάλλουν μαγισσιῶδες,

σουλτάνος· σοῦ λέγει, ἂν τοὺς δυσαρρεστήσω αὐτοὺς τοὺς μαυροφάρους, εἶναι ἱκανοὶ νὰ μοῦ προκαλέσουν ἀπὸ κάπου τὸν πόλεμον αὐρίον. Ἄς μὴ εἶναι ὀλιγώτερον ἔξυπνοι ἀπὸ τὸν σουλτάνον οἱ νῦν νεοσουλτάνοι, Δεσποτάδες καὶ ἄλλοι! Ἄς μὴ τὰ βάλλουν μὲ τὸν Θεὸν καὶ τοὺς εὐσεβεῖς, γιατί θὰ τοὺς βγῇ σὲ ξυνό. Οἱ εὐσεβεῖς, τοὺς ὁποίους ὀνομάζουν «παλαιοημερολογίτας», καὶ τὴν ζωὴν των θυσιάζουν ὑπὲρ τῆς πατρῴας εὐσεβείας. Οἱ εὐσεβεῖς δὲν γίνονται προδόται οὔτε θεοκάπηλοι εἶναι, μπορεῖ νὰ θανατώνονται καὶ νὰ ὑπομένουν «τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ» ἢ σταθερότης των ὅμως ἔτι μᾶλλον σφυρηλατεῖται καὶ θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα ποὺ ἡ εὐσέβεια θὰ δοξασιῇ καὶ οἱ πολέμοι θὰ λογοδοτήσουν. Ἐκεῖνοι ποὺ ἐπεμβαίνουν παρὰ νόμους καὶ νομίζουν ὅτι θὰ ἐπιβάλουν τὸν ἐτσιθελισμόν τους εἰς τὰ τῆς θρησκείας τῶν εὐσεβῶν καὶ ἐπιδουλοῦνται νὰ κλέψουν τὴν πίστιν καὶ τὴν ψυχὴν των, θὰ μάθουν ὅτι τῆς Ὁρθοδοξίας δὲν ἐπιβάλλεται οὔτε ὁ νεωρονικός οὔτε ὁ παπικός ποντιφηρισμός. Θὰ κατασφηνωθῶν εἰς τὸ τέλος καὶ τὸ μνημόσυ νόν των θὰ μείνῃ κατηραμένος. Ἄς κατεβάσουν τὰς χεῖρας ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς, μὲ τοὺς ὁποίους δὲν ἔχουν καμιά δουλειά οἱ Νεοημερολογίται—Οἰκουμενισταί, οἱ ὅποιοι ἐπρόδωσαν τὴν εὐσέβειαν, διὰ νὰ μὴ ἐξάπτουν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ.

Παῦλος Μοναχός

ἵνα καταποντίσωσιν Αὐτήν καὶ μαζὶ ὀλόκληρον τὴν ὀλκάδα - Ἐκκλησίαν. Δηλ. «Σὰν τὸν βρυκόλακα, στὸ Συγγενή, ποὺ λέγει ἡ παροιμία».

Θέλουν, ἀπαιτοῦν τὴν παράδοσιν τῆς ἀρχηγίας, ἀνευ ὄρων, καὶ καταφεύγουν (ὡς ἄνθρωποι αὐτοί), εἰς βδελυγμίας καὶ ἀήθεις συκοφαντίας τρομεράς, μὴ ὁρωδούντες πονηρὰ καὶ προδίδοντες, εἰς Ὑπουργεῖα καὶ δικαστικὰς ἀρχάς, τὸν Ἀρχηγόν των, ὃν ἔταξεν ἡ Θ. Πρόνοια σήμερα, ὡς Καταχραστήν, ἀρκεῖ νὰ ἐπιτύχουν τὸν σκοπὸν των.

Εἶπα νὰ ἡσυχάσω, ἀλλὰ καὶ λίθος νὰ ἤμουν, θὰ πάθαινα ἐκρήξιν.

Κόπτονται, οἱ Κύριοι, γιὰ Καταστατικὸ δῆθεν, ἦλθεν πάλιν ἡ Ἠχώ, «ψῆφω κλήρου καὶ Λαοῦ». Δηλ. νὰ στήσωμεν κάλπες στὴν Ἐκκλησίαν. Ποῦ πάει τὸ «Π ε ἰ θ ε σ θ ε» τοῖς Ἠγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπακούετε; Ποῦ ἡ εὐθύνη τῶν Ποιμένων, ὡς λόγον ἀποδύσκοντες, ποῦ τὸ Δεσμεῖν καὶ Λύειν; ὅλα περίπατο αὐτά, γιὰ Δημοκρατίαν ἄλλῃ λέζει Λαοκρατίαν= Ἀναρχίαν, καὶ Πεσοκομισμό!!! Ἐσρατιάζονται ἔτσι, μόνοι των οἱ κληρικοί. Ἄντε νὰ εἶναι καὶ Λαϊκοί, ἄντε καὶ γυναῖκες ψηφοφόροι καὶ υποψήφιοι!!

Δὲν ἔμπορεῖ, ἡ Κρατικὴ - Διοικοῦσα Ἐκκλησία, νὰ κινήσῃ Καταστατικὸ, ἥτις εὐσταθεῖ καὶ ἔχει ἀρρωγὸν τὸ Κράτος θὰ κάμῃ ἡ ἰδική μας, ἡ Ἀκατάστατος, εὐρισκαμένη ἐν Ἀμύνῃ καὶ Ἀντιστάσει; τί λέγουν τὰ Συνέδρια Θεσσαλονίκης, Θεολόγων καὶ Ἀποστατῶν Ἐπισκόπων ἐπ' αὐτοῦ;

Οἱ Θεολόγοι μας, κυττάσανε τὴν δουλίτσα των, τὸν ἔχουν ὡς πάρεργον τὸν Ἀγῶνα, τὸν θέλουν μὲ τὸ Ἀζημίωτον, μόνον γιὰ καμμιὰ ρητορίαν, ἐνῶ ἡμεῖς τὸ μαῦρο, τὸ θλιβερὸ Πετραχῆλι τὸ φορέσαμε, ὅχι διὰ μισθοῦς, δραχμῆς καὶ κληρονομίης, ἀλλὰ γιὰ ἐκεῖνο τὸ Θεϊκὸν ρητόν, «Χαίρετε ὁ μισθὸς ὑμῶν» ἄλλοι.

Τὸ λοιπόν, ὡς ὑπεύθυνοι, δὲν πρέπει νὰ ἀποδίδεται καμία τιμὴ στὸν Ἀρχ(η)πο, καὶ κλῆρον του; Καὶ μένα, μὲ παρακαλοῦσε ὁ πρῶτος Δεσπότης Ἀμεινός, νὰ τοῦ κάμω Μετάνοια, καὶ νὰ μοῦ δώσῃ ὅ,τι ἤθελα, ἀκόμη καὶ μὲ τὸν τίτλον τοῦ Παλαιοημερολογίτου, ἀλλὰ μὴ στέργων, μὲ ἐξύρισε δύο φορές καὶ μὲ ἐγδυσσε, ὅχι μόνον μένα, ἀλλὰ ὅλους τοὺς ἱερεῖς μας, τῆς ἐπαρχίας, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ἀκόμη παραστικούς, ἐνῶ οἱ λαϊκοί, μόνον μᾶς συλλυπαῖντο, ἔκαναν ὅμως τὴν δουλειά των ἡσυχᾶ.

Δεύτερος λόγος γίνεται διὰ τὴν Ἐγκύκλιον περὶ Ἀκύρων. Τί θέλουν νὰ μᾶς εἰποῦν, οἱ Σεβ. Ἐπίσκοποι. Μακάρι, νὰ μᾶς ὕβριζαν, οἱ Καινοτόμοι — Μοντέρνοι —, ὡς ψευτο-ρασοφόρους, ὡς ἀκύρους, γάμους, βαπτίσεις κ.λ.π. καὶ νὰ μὴ θάνουν χερί ἐπάνω μας, καὶ μᾶς μυδοῦν, ὅπως τὸ γεράκι τὴν κότα. Ἐγὼ

δὲν λέγω ἄκυροι, λέγω ὅτι εἶναι ὑπόδοικοι, Ἐπι-κατάρατοι, ὡς μεταθέσαντες θρία ἁγίων Πατέρων καὶ διὰ τοῦτο χωρίζω εὐθύς. Γιατί νὰ εἶμαι ὑπόδικος; Ἐπι-κατάρατος; καὶ αὐτὸ μοῦ φθάνει, τὸ φανερό, τὸ Σίγουρο.

Ἄν βάλλωμεν ὅμως πρόσθεσιν καὶ τὸν Οἰκουμενισμὸν, τὸν Παπισμὸν, τὸν Προτεσταντισμὸν, ὅπου εἰσεχώρησαν καὶ ξεκεφαλιάζουν, ὅσους θέλουν νὰ μένουν στὸ Παλαιὸν Καθεστῶς; καὶ γίνονται Δεσποτάδες τύραννοι; Δὲν σέβονται τὸ Αὐτεξούσιον τῆς Συνειδήσεώς μας, τῆς Θρησκείας μας καὶ τοῦτο ὅπλα καὶ ἄθῳα πρόβατα;

Βεβαίως ὁ Θεὸς εἶναι, κατὰ Παῦλον, Θεὸς πάντων ἀνθρώπων, μᾶλλον δὲ πιστῶν, ἀλλὰ τῶν ἀπολλωλότηων, ἁθῶων καὶ πῶς κυβερνᾷ ταπεινοὺς χαναναίτας, καὶ καλοὺς Σαμαρείτας, τίς ἐγγὼν Νοῦν Κυρίου; Ὁχι ὅμως καὶ τοὺς ἐπιτηδεύουσ, οἵτινες ξεφουρνίζουν αἵρέσεις καὶ Σχίσματα, γέμοντα Μίσους καὶ ἀγερωχίας = Σατανικῆς ὑπερφηφείας.

Ὁρθόδοξοι Ἀρχιερεῖς, τάχα, ἀγωνισταί, καὶ νὰ προδίδουν μὲ μνηστῆς σὲ πολιτικά — ὀρκωτά — Δικαστήρια, καὶ ἀπειλοῦντες τὸ πᾶν, ἂν δὲν γίνῃ ἐκεῖνο ποῦ θέλουν αὐτοί.

Εἰπέ μου Σ.τε, Π. Γαβριήλ (ποῦ ἔδωσα καὶ ἐγὼ συγκατάθεσιν νὰ γίνῃ (δὰ) Δεσπότης) εἰπέ μου, εἶναι ἁμαρτία τὸ Νέο Ἐκτολόγιον, ὅπου λέγεσαι καὶ Σὺ Παλαιοτολογίτης; Ἄν εἶναι, γιατί μεταδίδεις τὰ ἅγια στοὺς Νεοημερολογίτας; Ἄν δὲν εἶναι, καὶ εἶναι τὸ ἴδιο Παλιὸ — Νέο, τότε διατί δὲν τραβάς καὶ Σὺ πρὸς ἐκεῖ;

Δηλαδή ἀνέβασες τὸ Μῆλον, (τὸ περιβόητο Μῆλο) — εἰς τιμὴν χρυσοῦν, καὶ τὸν τίμιον Μαργαρίτην, εἰς ἄπλοῦν Μῆλον, καὶ τὸ μοιράζει ἀλύπητα, ἄνευ οὐδεμιᾶς τιμῆς, δηλαδή τὸ ποτήριον τὸ ἕκανε. Κοινόν Ποτήριον, ἀρκεῖ πανηγυριστὰς καὶ ἐπικριτὰς νὰ ἔχητε, διὰ γαζέτα τοῦ γαζοφυλακίου σας, τοῦ Θησαυροφυλακίου σας, μεθύσατε, καὶ δὲν ξέρετε τί κάνετε ὡς νέοι ὠνάσῃδες ἐφοπλισταί. Μῆ—Μῆ μοῦ λέγεις, κάνει θαύματα. «ποταμούς θαύματα, καὶ ρεῖθρα ἱαμάτων». Οἶδε, καὶ ἡ Μαγεία νὰ κάνει θαύματα. Κύτταξε, στὸ Λαγκαδᾶ τί γίνεται, κύτταξε στοὺς Μάγους, Ἰανῆ—Μαμβρόη ἐπὶ Μουσέως, κύτταξε Σίμωνα—Μάγο καὶ Κόνοπα ἐπὶ Ἀποστόλων καὶ συμμαζεῦσου λιγάκι. Κύτταξε καὶ τὸν Ἡλιόδωρο ἐπὶ Λέοντος Κατάνης.

Γνωρίζομεν ὅτι τὰ Σημεῖα αὐτὰ ποῦ ἐξελίσσονται, ἐν τοῖς χαλεποῖς καιροῖς μας, εἶναι προδρομικά τοῦ Ἀντιχρίστου, τοῦ Χριστοῦ τῶν Ἑβραίων, οἵτινες ἀποκαλοῦν τὸν ἰδικόν μας Χριστὸν Πλάνον, καθὼς καὶ ἡμεῖς τὸν ἰδικόν των Πλάνον. Τώρα, εὐρισκομένη Ἑβραϊκὴ χωροφυλακίη, στὸν Πανάγιον Τάφον, θὰ στέρξῃ νὰ φάλλουν στὰ ἐγκώμια Ἐπιταφίου «Ἀραβιανὸν σχολιώτατον γένος... Ἑβραίων κ.λ.π.» τί λέγετε; Βλέπομεν εἰς πόλους καιροὺς εὐρισκόμεθα; καὶ ἡμεῖς, μὴ φούχτα Σουλῶτες, δάκνουμεν ἀλλήλους, σὰν λυσίαρικα

σουλιά;

Ὡς τε κατὰ τὸν Π. Γαβριήλ καὶ Σία Ἐπισκόπους θὰ ἀκολουθήσωμεν τὸν Νεο - Μοντ ερνισμὸν τοῦ Ν. Ἐκτολογίου, τοῦ πρώτου καρποῦ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, θὰ ἀκολουθήσωμεν τὸν Οἰκουμενισμὸν, τὸν Πρόδρομον τοῦ Ἀντι - Χρίστου, θὰ ἀκολουθήσωμεν καὶ τὸν Ἀντιχριστὸν, τὸν Ἐρχόμενον, ἐπειδὴ τάχα δὲν θὰ ἔχη καταδικασθῇ καὶ ἔταν ὁληθῇ εἰς τὴν Καιομένην Λίμνην, τότε — τότε — τότε λέγω, θὰ ἀποχωρισθῶμεν αὐτόν; Τί λέγετε Σεβασμιώτατοι Ἀκάκιοι — Χρυσόστομοι καὶ Γαβριήλ καὶ Πέτρε Ἀμερικῆς; Σύνετε ἀρχιερεῖς, τί λέγετε; «Ὅλο καὶ ἐκπιπιάζετε, τὸν Ἀρχηγόν Σας, ὅτι εἶναι ἀνάξιος καὶ Ἀνήθικος, Θεολόγος καὶ Ναυόπουλος μὲ Ὑψηλὴν Ἀξίαν σεῖς. Τί εἶναι αὐτὰ ποῦ γράφετε; Δὲν φοβεῖσθε Θεόν; δὲν ἐντρέπεσθε ἀνθρώπους; Ἡμεῖς στὸ πρόσωπο, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, διακρίνομεν τὸν Μεγ. Ἀρχιερέα, τὸν Χριστόν, ἀνθρώπος αὐτὸς πάντως μὲ ἐλλείψεις. Πάντως, τύραννος δὲν ὁμοιάζει μὲ φραγγέλιον, ἀλλὰ εἶναι γνωστὸν τὸ ἐπιεικὲς του.

Τὸν Σῆμα τοῦ Ἀνδρὸς «τὸν Μύστακα» δὲν μποροῦν οἱ Θεολόγοι καὶ Σύμβουλοι Λαϊκοί, τὸ βάρος νὰ φέρουν, ἀλλὰ τὸν ξυρίζουσι, κατὰ Σύστημα Ἑωρωπαϊκὸ - Παπικὸ καὶ Ἀγγλικανικὸ, ὅχι ἀρχαῖοι. Ἐλλήνες τοῦ 21, διὰ νὰ φαίνωνται πεπολιτισμένοι, καὶ θὰ βαστήξουν τὸ «Μακάριοι ἔταν ὁνειδίσσω ὑμᾶς... κ.λ.π.». Ἄς διαβάσουν τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες, (δι' οὓς κόπτονται), ὅχι ἀνάποδα, ἄς διαβάσουν τὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολὴν τοῦ Ἀπ. Παύλου, τί λέγει ὅταν μετατρέπουν τὴν ἀνδρῶν προσωπίδα, εἰς θήλειαν, καὶ τότε ἴς ποῦν γιὰ κανόνες.

Ἄλλ' ὦ τεθλιμμένε Ἀρχιεπίσκοπε:

Βάστα τὸ Μαρτύριο Συκοφαντίας καὶ ἐξουθενώσεως. Καὶ ὁ Μέγας Ἀρχηγός, ἀπὸ αὐτοῦ πέρασε, ὅτι ἦτο Πλάνος, Δαιμονισμένος, φίλος τελωνῶν καὶ πορνῶν, οἱ Ἀθανάσιοι καὶ Χρυσόστομοι σὲ παρηγοροῦν, τὰ ἴδια ὑπέστησαν, καὶ ἂν οἱ Συκοφάνται δὲν θὰ ἔχουν τρομερὰν Κόλασιν, ἄλλο τόσο, καὶ Σὺ, δὲν θὰ ἔχῃς τὴν Ἀμοιβήν. Διέρχεται χεῖμαρον, ὃν διήλθον καὶ ἐκείνοι, ἀλλὰ θὰ ἐξασθῇς εἰς ἀναφυχήν. «Ἐν χειμάρρῳ ἐν ὁδῷ πίεσαι, διὰ τοῦτο θὰ ὑψώσῃς ἀποστε κεφαλὴν». Ἄλλος Δάσκαλος τοὺς ἐρμηνεύει, γιὰ νὰ σοῦ θολώσουν τὰ νερά τοῦ χειμάρρου, καὶ πιέτο θολό, παχαίνει τὸ πνεῦμα, ἡ ψυχὴ, ἀπὸ τὸ θολὸ νερό.

Στρέφομαι καὶ πάλιν πρὸς τοὺς Συκοφάντας, καὶ τοὺς λέγω, ὅτι ξεκινήσαμεν καὶ μπηχάμεν στὸ Κίνημα, διὰ Θεοῦ καὶ φυγῆς. Καὶ Σεῖς βεβαίως, χωνεύετε στὰ ράσαι καὶ στὰ γένεια, γιὰ τὸ ἴδιο, πάφατε, σὰς παρακαλῶ, τὸν Βίον καὶ τὴν Πολιτικὴν αὐτὴν μὲ τὰ Συνέδρια. Ἄς φτιάσῃ ἐπὶ τέλους ἡ Μακεδονία δική της Κέντρο, μὲ συμπτωτεύουσα τὴν Θεσσαλονικίη, καὶ σιωπάτε νὰ ξερνάτε στὸν... Ὁρθόδοξο... Λόγο — τάχα — Θεόν, τὰ ἀνήκουστα τοιαῦτα. μὰς θάφατε στὴν ἐντροπή. Τρομάξαμε νὰ συνέλθωμεν ἀπὸ τὰ τῆς Χαλκίδος τῶρα τὰ ἴδια καὶ χειρότερα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἀθήναι 7)20 Μαρτίου 1975.

Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἑλλάδος Γ. Ο. Χ.
Ἑλλάδος Κον, Κον ΑΤΤΕΝΤΙΟΝ

Ἀγ. Ἰωάννου 47

ΠΕΤΡΟΠΟΛΙΣ—ΑΘΗΝΑΙ

Μακαριώτατε Δέσποτα,

Κατωτέρω παραθέτω καθαρογεγραμμένην τὴν ὀλίγον διωσανόγνωστον ἐπιστολήν, ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ κ. Γεωργ. Σχοινᾶ ἐκ τοῦ χωρίου ΚΕΡΤΕΖΙ — Καλαβρυτινῶν, μετὰ τὴν παράκλησιν, ὅπως λάβητε οἰκονομικὰ μέτρα κατὰ τὴν κρίσιν σας, πρὸς θεραπείαν τῆς ἐκεῖ καταστάσεως καὶ συγκράτησιν τοῦ ὁρθοδόξου πληρώματος ἀπὸ διαρροῆς, ἐξ ἧς μόνον οἱ ἐχθροὶ τῆς Ὁρθοδοξίας ὠφελοῦνται.

Εὐπειθέστατος

Εὐδόκιμος Τριανταφύλλου

Ἀξιωματικὸς Χωρ) κῆς ἑ. ἀ.

Σὰς τιμὴ καὶ σέβειαι, καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ ἀνακόψητε (εἶναι στὸ χέρι σας, στὴν γνώμη σας), τὸν κατηφορικὸν δρόμον, πρὸς δημιουργίαν Σχίσματος, εἰς ὑπερ ἄγεσθε, μετὰ κακοῦργον μῖσος, φουσκωμένοι ἀπὸ φαρισαϊκὸν ἐγωϊσμόν, ὅτι σεῖς ὑπεράξιτοι ἡγέται, ἐκεῖνος ὡς ἀνάξιος!!! φουσκωμένοι ὡς ἄσχοι τοῦ Αἰόλου.

Καὶ διὰ τοῦτο, τοῦ δώσατε τὴν ρετσινιά, τὴν μαχαίριάν, τὴν συκοφαντίαν ὀπισθεν. Μὴ μοῦ λέγετε ὅτι ἄλλοι — ἄλλοι τοῦ τὰ εἶπαν. Μάλιστα! εὑρατε τὴν ὀπή, καὶ μπήξατε τὸ καρφί, καὶ δημοσιογραφικῶς μάλιστα, μετὰ χαιρεκακίαν, ἐνῶ αἱ συνετοὶ — αἱ ἅγιοι ὅπως ἡ ἀφεντιά σας — σκεπάζουν, ἔστω καὶ ἀλήθεια νὰ εἶναι, ἵνα σκεπάζῃ καὶ ὁ Θεὸς τὴν ἰδικήν σας σκουριά.

Καὶ αὐτὸς ὁ δυστυχὴς, ὅπως λέγει καὶ ὁ ὁ φιλότηρ, (διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ Μεσσία) «Μετὰ τῶν μισούγιων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηναῖος, ἔταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν μετὰ δωρεάν».

Ἡμεῖς, κύριοι, αὐτὸν τὸν συκοφαντούμενον ἀγρίως, τὸν Σταυρούμενον μετὰ ἀνόμων, αὐτὸν μετὰ Ζήλου, ἐκλέγομεν ἐκ νέου διὰ Ἀρχηγόν, ὡς συμφωνοῦντα μετὰ τὸν ἅγιον Ἀρχηγόν.

Σεῖς, ἡ φάρα σας, ἂν θέλῃ ἄς μετανοήσῃ. (ἂν μπορεῖ, καθότι ἡ νέρτα αὐτῆ, ἡ ἐωφορικῇ, προκύπτει εἰς τὸ χεῖρον, εἰς βάθος), ἂν δὲν ξέλετε τραβάτε, διὰ τὴν κρεμάλα τοῦ Ἰούδα ὑπερ

Μὴ — Μὴ γένοιτο Πατέρες μου

Μὲ ἀγάπην ἐλεγκτικὴν, καὶ ἀμωδρὰν ἐλπίδα, ὁ συνάδελφός σας Χριστιανός, τῆς ἰδίας μετὰ σας Ποίμνης

Ἰερομόναχος + Ἀρχ) τῆς ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Ἰ. Μ. Ἀγ Νικολάου - Θερμοπύλαι

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΚΕΡΤΕΖΙ 8 Φεβρουαρίου 1975 (Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιολόγιον).

Ὁ σήμερον ἐορταζόμενος Ἅγιος Θεόδωρος, Στρατηλάτης, νὰ μᾶς ἀποδίδῃ πᾶν ἀγαθὸν καὶ τὴν ἐπιαναφορὰν τοῦ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιολογίου.

Κύριε Τριανταφύλλου, εἶμαι συνδουλωτῆς τῆς Ἐφημερίδος «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» καὶ διαβάζω μετὰ προσοχῆς τὰ δημοσιεύματά της καὶ γίνεται κρότος εἰς τὰ καφενεῖα καὶ μεγάλη συζήτησις καὶ πρὸ πάντων γιὰ τὸ δημοσίευσμά σας, «ὅτι ὁ Χριστός ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ πῆρε ἐκατομμύρια καὶ ἔλλαξε τὸ Ἡμερολόγιον καὶ γιὰ πολλὰ ἄλλα δημοσιεύματά σας.

Κύριε Τριανταφύλλου,

Εἰς τὸ φύλλον «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» 15 Ἰανουαρίου 1975, σελ. 12, ἀντίγραφον ἀπὸ τὸν «ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΚΟΣΜΟΝ» 28.12.74, γράφεις «ὁ καλὸς Χριστιανὸς κ. Γ. Σχοινᾶς, περὶ τῆς χυδαίας μαλλιαροκομμουνιστικῆς γλώσσης (... μία λέξις δυσανάγνωστος) τὰ ἡμερολόγια κ.λπ.

Κύριε Τριανταφύλλου,

Μήπως εἶναι ἓνας ἐξάδελφός μου Γεώργιος Σχοινᾶς συνταξιούχος τηλεγραφεστής, κάτοικος Ἀθηνῶν; Πολλὰ εἶχε γράφει πρὸ χρόνων ὑπὲρ τοῦ Παλαιοῦ Ἐκκλησιολογίου, πλην ὅμως, τώρα χρόνιά (ἔχει) νὰ γράφῃ.

Κύριε Τριανταφύλλου,

Ἐάν εἶναι δυνατόν, νὰ μᾶς στέλνουν τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐφημερίδος «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» πέντε φύλλα νὰ τὰ διαβάζουν εἰς τὰ καφενεῖα, νὰ βλέπουν πολλοὶ ἄνθρωποι, διότι ὑπάρχουν οἰκογένειαι πολλὰ ποὺ ἀκολουθοῦν τὸ Παλαιὸν Ἐκκλησιολόγιον, πλην ὅμως ἐκκλησιάζονται μετὰ τὸ ΝΕΟΝ, διότι δὲν ἔχουν ἱερεῖα στοὺς θανάτους των καὶ στὰς ἀσθενείας των κ.λπ.

Μὲ συγχωρεῖτε, Μὲ ἀγάπην σὰς χαιρετῶ
(Τπογραφὴ Γ. Σχοινᾶς)

Κοινοποιεῖται

Πρὸς τὸν ζηλοτὴν τῶν Πατρῶν Παραδόσεων, ἀδελφόν ἐν ΧΡΙΣΤῳ κ. Γεώργιον Σχοινᾶν, πρὸς πληροφορίαν του καὶ πιστεύομεν, ὅτι ὁ Μακαριώτατος, ὡς ΚΑΛΟΣ ΠΟΙΜΗΝ, μεριμνῶν ἵνα μὴ ἀπόλλυται οὐδὲ εἰς τῶν μικρῶν τούτων (κατὰ τὸ Κυριακὸν λόγιον, ἀλλὰ καὶ διότι ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ΠΟΙΜΕΝΩΝ θέλει ἐκζητήσῃ τὰ ἐμπιστευθέντα πρόβατα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ), θὰ λάβῃ πρόνοιαν πρὸς ἀνόρθωσιν τοῦ θερησκευτικοῦ φρονήματος τῶν ἀγνοημένων μέχρι τοῦδε ἀδελφῶν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, δὲν θεωροῦμεν ἄσχετον, νὰ φέ-

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φδλ. — 711

Ἔτος Α'.

1 Μαΐου 1975 (Π.Ο.Η.)

Τιμή Φύλλου Δρχ. 4.—

Γραφεία Κάνιγγος 32— Ἀθήναι Τ. 147

Τηλ. 628.280

Νεοσουλτάνοι!

Ἐνομίζαμεν ὅτι μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ σουλτάν Χαμίτ, τοῦ τελευταίου σουλτάνου — χαλίφη ἐξηφανίσθη καὶ ὁ δυσάνυμος σουλτανισμός, ὁ ὁποῖος τόσα δεινὰ ἐπροξένησεν εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὸ Ἔθνος μας. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἡπατήθημεν. Καὶ μάλιστα ἐπὶ τὸ τραγικότερον καὶ θανατοπρότερον. Ἄλλοι νεοσουλτάνοι δεινότεροι καὶ ὀλεθριώτεροι κατέλαβον τὴν θέσιν των, ἐπιχειροῦντες τὴν ὑποδούλωσιν καὶ ἐξανδραποδισμόν ὄχι μόνον τῶν σομάτων ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν. Ὁ σουλτάνος βάρβαρος καὶ αἰμοδόρος τύραννος ἦτο, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἀφῆνε σχετικὴν ἐλευθερίαν εἰς τὰ τῆς θρησκείας. Ἀρκεῖ νὰ κατεβάλλοντο οἱ φόροι καὶ αἱ ἀγγαραὶ καὶ εἰς τὰ τῆς πίστεως τῶν Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν δὲν ἐπενέβαιναν. Ἐδίδαν τότε οἱ

Χριστιανοὶ μερικὰ χορήματα ἢ δῶρα εἰς τὸν σουλτάνον ἢ τὸν πασάν καὶ ἔμμενον ἐντελῶς ἐλεύθεροι εἰς τὰ πνευματικά των καὶ τοὺς Ναοὺς των νὰ κτίσουν καὶ τὸν κλῆρὸν των νὰ ἔχουν καὶ τὰ θρησκευτικὰ των καθήκοντα νὰ ἐκτελοῦν καὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν των νὰ φυλάξουν. Καὶ αὐτὴ ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ποὺ ἐκράτησε ἀνημιμένην τὴν λαμπάδα τοῦ Ἑθνους, διὰ ν' ἀναστηθῇ ἐκ τῆς τέφρας του.

Σήμερον ὅμως, εἰς τὸ πεπολιτισμένον Ἑλληνικὸν Ἔθνος, οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ δὲν ἔχουν οὔτε τοῦτο τὸ δικαίωμα νὰ θρησκευοῦν καὶ νὰ λατρεύουν τῷ Θεῷ καθ' ἃ παρέλαβον ἐκ τῶν Πατέρων των, νὰ τηροῦν τὴν πίστιν καὶ τὰ πνευματικά των ἐλευθέρως κατὰ τὴν συνειδήσιν των ὅπως καὶ ὑπὸ τὸν σουλτάνον ἐπὶ τουρκο-

κρατίας! "Ας ορίζουν τὰ "Αρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Συντάγματος ὅτι: «ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶναι ἀπαράβιαστος. Τὰ τῆς λατρείας τελοῦνται ἀκολούτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων» κλπ. Ἡ αὐθαιρεσία τοῦ κάθε σουλτάνου καὶ σουλτανίσκου θὰ «ορίζη» κατὰ τὸν ἐκάστοτε καὶ ἐκασταχοῦ ἐπιθελισμὸν τοῦτου. Ἀλλά, λάθος! Εἴπομεν ὅτι εἰς τὰ τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν καὶ αὐτὸς ὁ σουλτάνος δὲν ἐπενέβαινε. Τὴν δαιμονικὴν καὶ ἐωσφορικὴν ἰταυότητα καὶ ἀναίδειαν τοῦ ἀντιχρίστου Πάπα μισοῦνται μᾶλλον οἱ νῦν «τοῖς εὐσεβέσι κατεπευθαίνοντες». Ἐκεῖνος ὁ μαρὸς ὄχι μόνον ὕλκιος ἀπερῖξα τοὺς τόπους καὶ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον τὴν ψυχὴν ἐπολέμει λυσσωδῶς νὰ ὑποδουλώσῃ καὶ τὴν στέρησιν τῆς αἰωνίου ἐλπίδος. Μὲ ἐχθρότητα δαιμόνων καὶ «φράγκικο» μῖσος κατεπάτει μογθηρῶς καὶ βαναύσως τὴν ψυχὴν καὶ τὴν συνείδησιν τῶν εὐσεβῶν με πίεςεις καὶ μαρτύρια ὑπερβαίνοντα καὶ τὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, με πράξεις ποὺ δὲν ἔκαμνον οὔτε οἱ σκύλλοι, ἐβούλετο νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς Ὁρθοδόξους ν' ἀρνηθοῦν τὴν πίστιν τῶν καὶ ἡμποδίζε νὰ ἔχουν τοὺς κληρικούς τῶν καὶ τηροῦν τὰ πνευματικά τῶν. Ὁμοίως με τὸν ἀόρατον ὁμοῖόν του φανταζόμενος ἀνοήτως ὅτι «πάντα ταῦτα αὐτῷ δέδοται», βρενθύεται καὶ οὗτος σατανικῶς, ὅπως οἱ πάντες «προσκυνήσουν ἐνὸπιόν του»! Τοιαύτη καὶ τοσαύτη ἦτο ἡ πίεσις καὶ ἡ βία καὶ ἡ κακουργία τῶν ἀνδρεικέλων τοῦ Πάπα ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν, ὥστε ἡ ἐπέλευσις τῶν Τούρκων καὶ ἐκδίωξις τῶν παπιστάνων λ.χ. εἰς τὴν Κορήτην καὶ τὴν Κύπρον καὶ ἄλλαχοῦ νὰ θεωρηθῇ καὶ πανηγυρισθῇ ὡς λύτρωσις! "Αν ὑπέμεναν τὰ πάνδεινα ἀπὸ τὸν ἀσιάτην βάρβαρον τοῦ τουρκεστάν, εἶχον ὅμως τοῦλάχιστον θρησκευτικὴν τινα ἐλευθερίαν, τὴν ὁποίαν τοὺς ἐποδοπάτει κτηνωδῶς καὶ σατανικῶς ὁ ἀόρατος σατανᾶς—πάπας!

Καὶ ἀκούονται λοιπὸν σήμερον κραυγαὶ καὶ «ἀπαιτήσεις» καὶ συγγεραί ἀντίθεοι βαναυσότητες, ὁποῖαι μόνον εἰς τὴν εἰδωλολατρικὴν καὶ τὴν παπιστικὴν Ρώμην ἠκούοντο καὶ ἀκούονται. Εἰς μὲν τὴν βόρειον Ἑλλάδα βρενθύεται ὁ νεοημερολογίτης ἐπίσκοπος κατεπευθαίνων τοῖς εὐσεβέσιν «ἐπὶ ἀντιποιήσῃ Ἐκκλ. Ἀρχῆς»,

εἰς δὲ τὸ νότιον ἄκρον τῆς Ἑλλάδος ὁ νεοημερολογίτης ἐπίσης κατεπευθαίνει θρασέως εἰς τὰ τῶν εὐσεβῶν... διότι «ἄνευ τῆς ἀδείας του» τηροῦν τὰ τῆς θρησκείας, φυλάττουν τὴν πίστιν τῶν Πατέρων!! Ὁ τῆς ἀπανθρώπου ἀναιδείας καὶ τῆς ἀντιχριστιανικῆς βαναυσότητος καὶ τῆς πρωτογόνου βαρβαρότητος! Νομίζει κανεὶς ὅτι ἀκούει κραυγὴν Νέρονος, ὅστις ἐμούγκριζεν ὅτι οἱ Χριστιανοὶ ἐσφετερίζοντο τὰ «δικαιώματά» του διότι αὐτός, ὡς «Μέγιστος Ποντίφηξ» εἶναι ἀπόλυτος πολιτικὸς καὶ θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς καὶ κύριος τῶν πάντων ἢ τοῦ διαδόχου του «Ποντίφηκος» τοῦ ἀντιχρίστου Πάπα, ὅστις κομπορημονεῖ φρενοβλαβῶς: «μία ποιμνὴ, ὁ κόσμος καὶ εἰς ποιμνὴν, ὁ πάπας»! Ἀλλὰ δὲν εὐρισκόμεθα εἰς τὴν Ρώμην οὔτε τὴν εἰδωλολατρικὴν οὔτε τὴν ἀντίχριστον ἀνθρωπολατρικὴν. Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀπ' ἀρχῆς μετὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν ἐτιμήθη, με αὐτὴν ἐδοξάσθη, αὐτὴν μετέδωκεν εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην. Ὁ θρησκευτικὸς ἐπιθελισμὸς καὶ ἡ βαναυσότης καὶ ὁ ἀπάνθρωπος διωγμὸς δὲν εἶναι γνωρίσματα τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ οἱ ταῦτα μετερχόμενοι, παρὰ νόμῳ παρουσιάζονται καὶ ἐνεργοῦν τοιαῦτα ὡς ἐκπρόσωποι τῆς. Κατὰ τὸν ἱστορικὸν Σωκράτη (5ος αἰὼν): «Οὐκ εἰωθὸς δίδωκεν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ». Εἰσπηδᾷ ὁ νεοημερολογίτης εἰς τὴν αἵλην τῶν εὐσεβῶν καὶ βρενθύεται ἀναίδως: «Ἀντιποιήσεις Ἐκκλ. Ἀρχῆς»! «ἄνευ τῆς ἀδείας του»!! Ποιὸς σᾶς ἔδωκε, κύριοι, αὐτὰ τὰ «δικαιώματα» καὶ αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν; Ἀσφαλῶς ὁ νερόνιος καὶ ὁ παλιὸς Ποντιφικισμὸς! Πότε ἠκούσθη νὰ ἐπεκτείνῃ κανεὶς θρησκευτικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ ἀνθρώπων, μετὰ τῶν ὁποίων οὐδὲν τὸν συνδέει θρησκευτικῶς; Μὲ τὸ «ἔτσι θέλω» θὰ ἐκβιάζῃ ὁ καθ' ἕνα τοὺς πάντας νὰ πιστεύουν καὶ νὰ λατρεύουν κατὰ τὰ δικὰ του κέφια καὶ ὄχι μία ἀλλὰ δύο ἐξουσίαι εἰς τὸν τόπον αὐτὸν χειρίζονται τὸ ὑλικὸν ξίφος;

Ἀπὸ ποῦ ὥς ποῦ ἔχουν ἀνάγκην οἱ εὐσεβεῖς νὰ χρειάζονται... «τὴν ἀδειαν» τοῦ νεοημερολογίτη, διὰ νὰ τηροῦν τὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς λατρείας τῶν; Πόθεν ἀπέκτησαν αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν καὶ «Ἐκκλ. Ἀρχὴν» ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν, διὰ νὰ βρενθύνονται ἀναιδέστατα καὶ ἰταμώτατα κατ' αὐτῶν «ἐπὶ ἀντιποιήσῃ Ἐκκλ. Ἀρχῆς»; Δὲν ντρέπεσθε καὶ λιγάκι, κύριοι; Ἀλλὰ ποιὸς

ἔχασε τὴν ἐντροπὴν, γιὰ νὰ τὴν εὖρουν αὐτοί; Αὐτοὶ οὔτε τὸν Θεὸν φοβοῦμενοι οὔτε ἀνθρώπους ἐντρεπόμενοι δὲν ὀφρωδοῦν πρὸ οὐδενός. Ἄλλ' αὐτοὶ ποὺ τοὺς δίδουν τὴν δύναμιν διὰ νὰ ἐπειθαίνοιν παρανόμως καὶ βρενθύνονται βαναύσως καὶ γελοῖως δὲν ὑπολογίζουν, τὸνλάχιστον αὐτοί, ἂν ὑπάρξη στοιχειώδης δικαιοσύνη εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον; Ποία εἶναι αὕτη ἡ «Ἀρχή», τῆς ὁποίας «ἀντιποιοῦνται» οἱ εὐσεβεῖς, ὡς ἀναιδιῆται φάσκων ὁ νεοημερολογίτης; Μήπως ἐπενέβησαν οἱ εὐσεβεῖς εἰς τὰ τῶν Νεοημερολογιτῶν καὶ «ἀντεποιήθησαν» τῆς ἐπ' αὐτῶν «Ἀρχῆς» τῶν; Χάρισμά τῶν, μὲ τές... εὐχῆς τοῦ Πάπα καὶ τῶν Οἰκουμενιστῶν, οὓς ἐπροτίμησαν ἀντὶ τῶν Πατέρων μας καὶ νὰ κληρονομήσουν ὡς ἐπροτίμησαν! Ἄν ὅσοι κατοκοῦν τὸ Ἔθνος εἶναι ὑπόχρεοι νὰ προσκυνοῦν τὴν ἐμβάδα τοῦ Νεοημερολογίτη καὶ νὰ χρειάζονται «τὴν ἄδειάν του» διὰ νὰ θρησκειοῦν καὶ νὰ λατρεύουν τῷ Θεῷ καὶ ἂν ἡ «Ἐκκλ. Ἀρχή» του ἐκτείνεται ἐπὶ ἀνθρώπων, μετὰ τῶν ὁποίων οὐδὲν ἐκκλησιαστικὸν καὶ θρησκευτικὸν τὸν συνδέει, τότε πρέπει νὰ μεταβληθῇ τὸ Σύνταγμα, πρέπει νὰ διακηρυχθῇ ὅτι ἐπανῆλθεν ὁ αὐταρχισμὸς καὶ ἡ τυραννία τῶν εἰδωλολατρῶν αὐτοκρατόρων καὶ ὁ δυσὼνιμος παπισμὸς τοῦ μεσαιῶνος.

Δὲν ἀρκεῖ ὅτι μὲ τὸν ἰδρωτὰ τοῦ προσώπου τῶν οἱ εὐσεβεῖς πληρώνουν τοὺς παχυλοτάτους μισθοὺς τῶν Νεοημερολογιτῶν «Ἐκκλ. Ἀρχόντων» διὰ νὰ διαβιοῦν ὡς μαχαραγιαδες. Δὲν ἀρκεῖ ὅτι καταβάλλουν φόρους διὰ νὰ πληρώνονται ἄνθρωποι εἰς τοὺς ὁποίους οὐδὲν χρεωστοῦν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οὐδὲν ἀπολαμβάνουν. Δὲν τοὺς ἀρκεῖ ὅτι ἐπάτησαν δυναστικῶς καὶ νέμονται τὴν κληρονομίαν τῶν Πατέρων μας· βουλεύονται ἀνόμως καὶ ἰταμῶς νὰ πατήσουν καὶ τὴν ψυχὴν μας καθ' ὁμοιότητα ἐκείνου, ὅστις καὶ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐκομπορημίονει, ὅτι «ταῦτα πάντα μοι δέδοται...» Τὸνλάχιστον ὁ σουλτάνος, λαμβάνων μερικὰ χρήματα, ἄφηνε τοὺς εὐσεβεῖς νὰ θρησκειοῦν ἐλευθέρως· οἱ νεο-σουλτάνοι καὶ τὰ χρήματα τῶν εὐσεβῶν ἀπομυζοῦν καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν ψυχὴν βουλεύονται νὰ τοὺς κλέψουν. Δὲν τοὺς ἀρκεῖ ὅτι ἔγιναν οἱ ἴδιοι προδόται καὶ υἱοὶ ἀνάξιοι ἐνδόξων Πατέρων, ἀπειπολήσαντες τὴν αἰωνίαν παρακατα-

θήρη τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τοὺς ἐχθρούς τοῦ Θεοῦ τοὺς ἀντιχρίστους Οἰκουμενιστάς, ἐπιβουλεύονται, κατὰ τὸ προηγούμενον τῆς κερκοτηθείσης ἀλώπεκος, νὰ ρίψουν καὶ τοὺς εὐσεβεῖς εἰς τὴν αὐτὴν ἀπώλειαν, κατὰ τὰ ὑπὸ Ἰωσήφ τοῦ Βουεννίου λεγόμενα: «Πολλοὶ τῆς πίστεως ἡ ἀρετῆς ἐκπεσόντες, καὶ τοὺς ἄλλους ὑποσκελίζειν σπουδάζουσιν, ἵνα μὴ μόνον ἐν ἀσχημοσίνῃ διατελῶσιν». Αὐτοὶ ἀπὸ 50ετίας ἦνοιξαν ἑαυτοῖς «νέας ὁδοὺς», αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι τῶν Πατέρων ἐβουλήθησαν νὰ πορεύονται λοξά, προθυμοποιοῦνται νὰ ἐξυπηρετοῦν τὴν κοσμοφροσύνην καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ξένων καὶ τὰ πάθη τῶν, παρὰ τὸν Θεὸν καὶ τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν. Τὴ δουλειὰ ἔχουν λοιπὸν αὐτοὶ μὲ τοὺς εὐσεβεῖς Ὀρθοδόξους, ἀπὸ τῶν ὁποίων διαστελλόντες ἑαυτοὺς, τοὺς ἀποκαλοῦν «παλαιοημερολογίτας»; Οἱ εὐσεβεῖς οὔτε εἶναι οὔτε ν' ἀκούσουν ἀνέχονται τὸ ἀτιμασμένον ὄνομα Νεοημερολογίτης—Οἰκουμενιστής. Τὴ ἀνακατεύεται λοιπὸν ὁ Νεοημερολογίτης καὶ εἰσπηδᾷ εἰς τὰς ξένας αὐλὰς; Ποιὸς τὸν εἰδοποίησεν ὅτι χρειάζονται «τὴν ἄδειάν του» γιὰ νὰ θρησκειοῦν οἱ εὐσεβεῖς, οἱ ὁποῖοι νεοημερολογίται δὲν εἶναι; Ποιὸς τοῦ ἔδωσεν ἐξουσίαν, τοῦ Νεοημερολογίτου—Οἰκουμενιστοῦ, ἐπὶ τῶν μὴ νεοημερολογιτῶν; Ποία εἶναι αὕτη ἡ «Ἐκκλ. Ἀρχή», τῆς ὁποίας «ἀντιποιοῦνται» οἱ εὐσεβεῖς ἐκτὸς τῆς ἰδικῆς τῶν μάνδρας; Ἐκεῖνοι ποὺ ὀνειρεῦνται νὰ ἐπαναφέρουν «Ἱερὰς Ἐξετάσεις» καὶ νεωρισμοὺς καὶ ἐκεῖνοι ποὺ φαντάζονται, παπιστικῶς καὶ προτεστάντικῶς, ὅτι «ἀομιόδιος» εἰς τὰ τῆς πίστεως εἶναι μόνος ὁ ἑαυτὸς τῶν, μποροῦν νὰ ζητήσουν ταῦτα πρὸς Δυσμᾶς. Ταῦτα ψυχοφθόρα σαπρόφρα καὶ θεομπαιξίαι δὲν εὐδοκιμοῦν εἰς τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος.

Τὸν σουλτάνον δὲν ἦτο εὐκόλον νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ καὶ νὰ τὸν ἴδῃ κανεὶς· μὲ πολλὴν δυσκολίαν καὶ πολὺπλοκὸν διαδικασίαν ἠδύνατο νὰ τὸν πλησιάσῃ τις. Ἐν τούτοις, ὅταν ὄχι μόνον ἀνώτεροι κληρικοὶ ἀλλὰ καὶ ἀπλοὶ μοναχοὶ εἶχόν τι παράπονον ἢ αἴτημα, ἔσπευδεν ἀμέσως καὶ διέτασσε νὰ ικανοποιηθῇ αὐθωρεὶ τὸ ζήτημά τῶν. Ἀκόμη καὶ πρέσβεις μεγάλων κρατῶν ἂν εἶχεν εἰς ἀκρόασιν, τοὺς ἄφηνε διὰ νὰ ἐνδιαφεροθῇ διὰ τοὺς ταπεινοὺς καλογήρους, ὥστε ν' ἀποροῦν καὶ οἱ ἐπίσημοι. Ἄλλ' ἦτο ἔξυπνος ὁ

Ἀνοιχτή Ἐπιστολή

πρὸς τοὺς Συντάκτας τοῦ
Περιοδικοῦ «ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ».

Ἀγαπητοί μου, ὀρθόδοξοι ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ.

Θέμα τῆς ἐπιστολῆς, εἶναι γύρω, ἀπὸ τὴν τρικυμιώσαν καὶ ναυτιώσαν κατάστασιν τῆς ἀγωνιούσης Ἐκκλησιαστικῆς ὀλκάδος μας, καὶ τοῦτο, μεταξὺ μερίδος Ἐπισκόπων μας καὶ Θεολόγων μας, μὲ ὅπλον ἐφημερίδα «Ὁρθόδοξος Λόγος».

Ἀπέκτησαν οὗτοι ὅπλον-πολυβόλον, καὶ μάλιστα μὲ συνδρομὴν ὄλων μας, ἰδίως συνδρομῇ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας, Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἀντὶ νὰ στρέψουν τὴν κίνησιν πρὸς ἐχθρούς, τὴν ἐστρέψαν πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, καὶ βάλλουν μαγιωδῶς,

σουλτάνος· σοῦ λέγει, ἂν τοὺς δυσαρεστήσω αὐτοὺς τοὺς μαυροφόρους, εἶναι ἱκανοὶ νὰ μοῦ προκαλέσουν ἀπὸ κάπου τὸν πόλεμον αὐριον. Ἄς μὴ εἶναι ὀλιγώτερον ἔξυπνοι ἀπὸ τὸν σουλτάνον οἱ νῦν νεοσουλτάνοι, Δεσποτάδες καὶ ἄλλοι! Ἄς μὴ τὰ βάλλουν μὲ τὸν Θεὸν καὶ τοὺς εὐσεβεῖς, γιατί θὰ τοὺς βγῇ σὲ ξυνό. Οἱ εὐσεβεῖς, τοὺς ὁποίους ὀνομάζουν «παλαισημερολογίτας», καὶ τὴν ζωὴν των θυσιάζουν ὑπὲρ τῆς πατρώας εὐσεβείας. Οἱ εὐσεβεῖς δὲν γίνονται προδόται οὔτε θεοκάπηλοι εἶναι, μπορεῖ νὰ θανατώνονται καὶ νὰ ὑπομένουν «τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ» ἢ σταθερότης των ὅμως ἔτι μᾶλλον σφυρηλατεῖται καὶ θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα ποὺ ἡ εὐσέβεια θὰ δοξασθῇ καὶ οἱ πολέμοι θὰ λογοδοτήσουν. Ἐκεῖνοι ποὺ ἐπεμβαίνουν παρανόμως καὶ νομίζουν ὅτι θὰ ἐπιβάλουν τὸν ἐτσιθελισμόν τους εἰς τὰ τῆς θρησκείας τῶν εὐσεβῶν καὶ ἐπιβουλεύονται νὰ κλέψουν τὴν πίστιν καὶ τὴν ψυχὴν των, θὰ μάθουν ὅτι τῆς Ὁρθοδοξίας δὲν ἐπιβάλλεται οὔτε ὁ νεωονικός οὔτε ὁ παπικός ποντιφικισμός. Θὰ κατασχηθῶν εἰς τὸ τέλος καὶ τὸ μνημόσυον των θὰ μείνῃ κατηραμένον. Ἄς κατεβάσουν τὰς χεῖρας ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς, μὲ τοὺς ὁποίους δὲν ἔχουν καμιά δουλειά οἱ Νεοσημερολογίται—Οἰκουμενισταί, οἱ ὁποῖοι ἐπρόδωσαν τὴν εὐσέβειαν, διὰ νὰ μὴ ἐξάπτουν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ.

Παῦλος Μοναχός

ἵνα καταποντίσωσιν αὐτὴν καὶ μαζὶ ὀλόκληρον τὴν ὀλκάδα - Ἐκκλησίαν. Δηλ. «Σὺν τὸν βρυκόλακα, στὸ Συγγενῇ, ποὺ λέγει ἡ παροιμία».

Θέλουν, ἀπαιτοῦν τὴν παράδοσιν τῆς ἀρχηγίας, ἄνευ ὅρων, καὶ καταφεύγουν (ὡς ἄμωμοι αὐτοί), εἰς βδελυγμίας καὶ ἀήθεις συκοφαντίας τρομεράς, μὴ ὀρωδοῦντες πωθενά καὶ προδίδοντες, εἰς Ὑπουργεῖα καὶ δικαστικὰς ἀρχάς, τὸν Ἀρχηγόν των, ὃν ἔταξεν ἡ Θ. Πρόνοια σήμερα, ὡς Καταχραστήν, ἀρκεῖ νὰ ἐπιτύχουν τὸν σκοπὸν των.

Εἶπα νὰ ἡσυχάσω, ἀλλὰ καὶ λίθος νὰ ἤμουν, θὰ πάθαινα ἔκρηξιν.

Κόπτονται, οἱ Κύριοι, γιὰ Καταστατικὸ δῆθεν, ἤλθεν πάλιν ἡ Ἠχώ, «ψῆφω κλήρου καὶ λαοῦ». Δηλ. νὰ στήσωμεν κάλπες στὴν Ἐκκλησίαν. Ποῦ πάει τὸ «Π ε ἰ θ ε σ θ ε» τοῖς Ἠγουμένοις ὁμῶν καὶ ὑπακούετε; Ποῦ ἡ εὐθύνῃ των Ἠομένων, ὡς λόγον ἀποδώσαντες, ποῦ τὸ Δεσμεῖν καὶ Λύειν; ὅλα περίπατο αὐτά, γιὰ Δημοκρατίαν ἄλλῃ λέξει Λαοκρατίαν= Ἀναρχίαν, καὶ Πετσοκομιό!!! Σερματίζονται ἔτσι, μόνοι των οἱ κληρικοί. Ἄντε νὰ εἶναι καὶ λαϊκοί, ἄντε καὶ γυναῖκες ψηφοφόροι καὶ ὑπαψήφιοι!!

Δὲν ἔμπορεῖ, ἡ Κρατικὴ - Διοικοῦσα Ἐκκλησία, νὰ κινήσῃ Καταστατικὸ, ἥτις εὐσταθεῖ καὶ ἔχει ἀρρωγὸν τὸ Κράτος θὰ κάμῃ ἡ ἰδική μας, ἡ Ἀκατάστατος, εὐρισκομένη ἐν Ἀμύνῃ καὶ Ἀντιστάσει; τί λέγουν τὰ Συνέδρια Θεσσαλονίκης, Θεολόγων καὶ Ἀποστατῶν Ἐπισκόπων ἐπ' αὐτοῦ;

Οἱ Θεολόγοι μας, κυττάζανε τὴν δουλίτσα των, τὸν ἔχουν ὡς πάρεργον τὸν Ἀγῶνα, τὸν θέλουν μὲ τὸ Ἀζημίωτον, μόνον γιὰ καμμιὰ ρητορίαν, ἐνῶ ἡμεῖς τὸ μαῦρο, τὸ θλιβερὸ Πετραχῆλι τὸ φορέσαμε, ὄχι διὰ μισθοῦ, δραχμῆς καὶ κληρονομίης, ἀλλὰ γιὰ ἐκείνο τὸ Θεῖόν ρητόν, «Χαίρετε ὁ μισθὸς ὁμῶν» ἀλλοῦ.

Τὸ λοιπόν, ὡς ὑπεύθυνοι, δὲν πρέπει νὰ ἀποδίδεται κάποιαν τιμὴ στὸν Ἀρχῆποι, καὶ κλῆρον του; Καὶ μένα, μὲ παρακαλοῦσε ὁ πρῶτον Δεσπότης Ἀμβρόσιος, νὰ τοῦ κάμω Μετάνοια, καὶ νὰ μοῦ δώσῃ ὅ,τι ἤθελα, ἀκόμη καὶ μὲ τὸν τίτλον τοῦ Παλαισημερολογίτου, ἀλλὰ μὴ στέργων, μὲ ἐξύρισε δύο φορές καὶ μὲ ἐγδυσσε, ὄχι μόνον μένα, ἀλλὰ ὅλους τοὺς ἱερεῖς μας, τῆς ἐπαρχίας, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ἀκόμη περαστικούς, ἐνῶ οἱ λαϊκοί, μόνον μᾶς συλλυπαῖντο, ἔκαναν ὅμως τὴν δουλειά των ἡσυχᾶ.

Δεύτερος λόγος γίνεται διὰ τὴν Ἐγκύκλιον περὶ Ἀκύρων. Τί θέλουν νὰ μᾶς εἰπουν, οἱ Σεβ. Ἐπίσκοποι. Μακάρι, νὰ μᾶς ὑβρίζαν, οἱ Καινοτάμοι — Μοντέρνοι —, ὡς ψευτο-ρασαφόρους, ὡς ἀκύρους, γάμους, βαπτίσεις κ.λπ. καὶ νὰ μὴ θάνουν χερί ἐπάνω μας, καὶ μᾶς μαδοῦν, ὅπως τὸ γεράκι τὴν κότα. Ἐγὼ

δὲν λέγω ἄκυροι, λέγω ὅτι εἶναι ὑπόδοικοι, Ἐπι-κατάρατοι, ὡς μεταθέσαντες θρία ἁγίων Πατέρων καὶ διὰ τοῦτο χωρίζω εὐθύνας. Γιατὶ νὰ εἶμαι ὑπόδοικος; Ἐπι-κατάρατος; καὶ αὐτὸ μοῦ φθάνει, τὸ φανερό, τὸ Σίγουρο.

Ἄν βάλλωμεν ὅμως πρόσθεσιν καὶ τὸν Οἰκουμενισμόν, τὸν Παπισμόν, τὸν Προτεσταντισμόν, ὅπου εἰσεχώρησαν καὶ ξεκεφαλιάζουν, ὅσους θέλουν νὰ μένουν στὸ Παλαιὸν Καθεστῶς; καὶ γίνονται Δεσποτάδες τύραννοι; Δὲν σέβονται τὸ Αὐτεξούσιον τῆς Συνειδήσεώς μας, τῆς Θρησκείας μας καὶ τοῦτο ἁπλά καὶ ἀθῶα πρόβατα;

Βεβαίως ὁ Θεὸς εἶναι, κατὰ Παῦλον, Θεὸς πάντων ἀνθρώπων, μᾶλλον δὲ πιστῶν, ἀλλὰ τῶν ἀπολλωλότην, ἀθῶων καὶ πῶς κυβερνᾷ ταπεινοὺς χαναναίους, καὶ καλοὺς Σαμαρείτας, τίς ἔγνω Νούν Κυρίου; Ὁχι ὅμως καὶ τοὺς ἐπιτηδεύουσ, οἵτινες ξεφουρνίζουν αἰρέσεις καὶ Σχίσματα, γέροντα Μίσους καὶ ἀγερνωχίας = Σατανικῆς ὑπερηφανείας.

Ὁρθόδοξοι Ἀρχιερεῖς, τάχα, ἀγωνισταί, καὶ νὰ προδίδουν μὲ μυνήσεις σὲ πολιτικά — ὀρκωτά — Δικαστήρια, καὶ ἀπειλοῦντες τὸ πᾶν, ἂν δὲν γίνῃ ἐκεῖνο ποῦ θέλουν αὐτοί.

Εἰπέ μου Σ.τε, Π. Γαβριήλ (ποῦ ἔδωσα καὶ ἐγὼ συγκατάθεσιν νὰ γίνῃ (δᾶ) Δεσπότης) εἰπέ μου, εἶναι ἁμνοῦς τὸ Νέο Ἐκτολόγιον, ὅπου λέγεσαι καὶ Σὺ Παλαιοτολογίτης; Ἄν εἶναι, γιατί μεταδίδεις τὰ ἅγια στοὺς Νεοημερολογίτας; Ἄν δὲν εἶναι, καὶ εἶναι τὸ ἱδιο Παλιὸ — Νέο, τότε διατὶ δὲν τραβάς καὶ Σὺ πρὸς ἐκεῖ;

Δηλαδή ἀνέβασες τὸ Μῆλον, (τὸ περιβόητο Μῆλο) — εἰς τιμὴν χρυσοῦν, καὶ τὸν τίμιον Μαρμαρίτην, εἰς ἀπλοῦν Μῆλον, καὶ τὸ μοιράζει ἀλύπητα, ἀνευ οὐδεμιᾶς τιμῆς, δηλαδή τὸ ποτήριον τὸ ἕκανες. Κοινόν Ποτήριον, ἀρκεῖ πανηγυριστὰς καὶ ἐπικριτὰς νὰ ἔχητε, διὰ γαζέτα τοῦ γαζεφυλακίου σας, τοῦ Θησαυροφυλακίου σας, μεθύσατε, καὶ δὲν ξέρετε τί κάνετε ὡς νέοι ὠνάσῃδες ἐφοπλισταί. Μῆ—Μῆ μοῦ λέγεις, κάνει θαύματα, «ποταμούς θαύματα, καὶ ρεῖθρα ἱαμάτων». Οἶδε, καὶ ἡ Μαγεία νὰ κάνει θαύματα. Κύτταξε, στὸ Λαγκαδὰ τί γίνεται, κύτταξε στοὺς Μάγους, Ἰανῆ—Μαμβέρῃ ἐπὶ Μωυσέως, κύτταξε Σίμωνα—Μάγο καὶ Κόνοπα ἐπὶ Ἀποστόλων καὶ συμμαζεῦσου λιγάκι. Κύτταξε καὶ τὸν Ἡλιόδωρο ἐπὶ Λέοντος Κατάνης.

Γνωρίζομεν, ὅτι τὰ Σημεῖα αὐτὰ ποῦ ἐξελίσσονται, ἐν τοῖς χαλεποῖς καιροῖς μας, εἶναι προδρομικά τοῦ Ἀντιχρίστου, τοῦ Χριστοῦ τῶν Ἑβραίων, οἵτινες ἀποκαλοῦν τὸν ἰδικόν μας Χριστὸν Πλάγον, καθὼς καὶ ἡμεῖς τὸν ἰδικόν των Πλάγον. Τώρα, εὐρισκομένη Ἑβραϊκὴ χωροφυλακίη, στὸν Παγάγιον Τάφον, θὰ στέρξῃ νὰ ψάλλουν στὰ ἐγκώμια Ἐπιταφίου «Ἀραβιανὸν σχολιώτατον γένος... Ἑβραίων κ.λ.π.» τί λέγετε; Βλέπομεν εἰς ποίους καιροὺς εὐρισκόμεθα; καὶ ἡμεῖς, μιὰ φύχτα Σουλιώτες, δάκνομεν ἀλλήλους, σὰν λυσίαρικα

σουλιά;

Ὡς τε κατὰ τὸν Π. Γαβριήλ καὶ Σία Ἐπισκόπους θὰ ἀκολουθήσωμεν τὸν Νεο - Μοντέρνισμόν τοῦ Ν. Ἐκτολόγιου, τοῦ πρώτου καρποῦ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, θὰ ἀκολουθήσωμεν τὸν Οἰκουμενισμόν, τὸν Πρόδρομον τοῦ Ἀντι - Χρίστου, θὰ ἀκολουθήσωμεν καὶ τὸν Ἀντιχριστὸν, τὸν Ἐρχόμενον, ἐπειδὴ τάχα δὲν θὰ ἔχῃ καταδικασθῇ καὶ ὅταν βληθῇ εἰς τὴν Καιομένην Λίμνην, τότε — τότε — τότε λέγω, θὰ ἀποχωρισθῶμεν αὐτόν; Τί λέγετε Σεβασμιώτατοι Ἀχάκιοι — Χρυσόστομοι καὶ Γαβριήλ καὶ Πέτρος Ἀμερικῆς; Σύνετε ἀρχιερεῖς, τί λέγετε; Ὅλο καὶ ξεμπλιάζετε, τὸν Ἀρχηγόν Σας, ὅτι εἶναι ἀνάξιος καὶ Ἀνήθικος, Θεολόγοι καὶ Ναυόπουλοι μὲ Ὑψηλὴν Ἀξίαν σεις. Τί εἶναι αὐτὰ ποῦ γράφετε; Δὲν φοβεῖσθε Θεόν; δὲν ἐντρέπεσθε ἀνθρώπους; Ἡμεῖς στὸ πρόσωπο, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, διακρίνομεν τὸν Μεγ. Ἀρχιερέα, τὸν Χριστόν, ἀνθρώπος αὐτὸς πάντως μὲ ἐλλείψεις. Πάντως, τύραννος δὲν ὁμοιάζει μὲ φραγγέλιον, ἀλλὰ εἶναι γνωστόν τὸ ἐπισκεῖς τὴν.

Τὸν Σῆμα τοῦ Ἀνδρός «τὸν Μύστακα» δὲν μποροῦν οἱ Θεολόγοι καὶ Σύμβουλοι Λαϊκοί, τὸ βάρος νὰ φέρουσιν, ἀλλὰ τὸν ξυρίζουσιν, κατὰ Σύστημα Εὐρωπαϊκὸ - Παπικὸ καὶ Ἀγγλικανικὸ, ὅχι ἀρχαῖοι Ἕλληνες τοῦ 21, διὰ νὰ φαίνωνται πεπολιτισμένοι, καὶ θὰ βαστήξουν τὸ «Μακάριοι ὅταν ὀνειδίσῃ ἡμᾶς... κ.λ.π.». Ἄς διαβάσουν τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες, (δι' οὓς κόπτονται), ὅχι ἀνάποδα, ἄς διαβάσουν τὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολὴν τοῦ Ἀπ. Παύλου, τί λέγει ὅταν μετατρέπουν τὴν ἀνδρῶαν προσωπίδα, εἰς θήλειαν, καὶ τότε ἴς ποῦν γιὰ κανόνες.

Ἄλλ' ὦ τεθλιμμένε Ἀρχιεπίσκοπε:

Βάστα τὸ Μαρτύριο Συκοφαντίας καὶ ἐξουθενώσεως. Καὶ ὁ Μέγας Ἀρχηγός, ἀπὸ αὐτοῦ πέρασε, ὅτι ἦτο Πλάγος, Δαιμονισμένος, φίλος τελωνῶν καὶ πορνῶν, οἱ Ἀθανάσιοι καὶ Χρυσόστομοι σὲ παρηγοροῦν, τὰ ἴδια ὑπέστησαν, καὶ ἂν οἱ Συκοφάνται δὲν θὰ ἔχουν τρεμερὰν Κόλασιν, ἄλλο τόσο, καὶ Σὺ, δὲν θὰ ἔχῃς τὴν Ἀμοιβήν. Διέρχουσαι χειμῶναρον, ἐν διτλήν καὶ ἐνεῖναι, ἀλλὰ θὰ ἐξαχθῇς εἰς ἀναφυγὴν. «Ἐν χειμάρρῳ ἐν ὁδῷ πίεσαι, διὰ τοῦτο θὰ ὑψώσῃς κάποτε κεφαλὴν». Ἄλλος Δάσκαλος τοὺς ἐρμηνεύει, γιὰ νὰ σοῦ θολώσουν τὰ νερά τοῦ χειμάρρου, καὶ πιέτο θολό, παχαίνει τὸ πνεῦμα, ἡ ψυχὴ, ἀπὸ τὸ θολὸ νερό.

Στρέφουμαι καὶ πάλιν πρὸς τοὺς Συκοφάντας, καὶ τοὺς λέγω, ὅτι ξεκινήσαμεν καὶ μπήκαμεν στὸ Κίνημα, διὰ Θεοῦ καὶ φυγῇ. Καὶ Σεις βεβαίως, χωνεύετε στὰ ράσα καὶ στὰ γέννεια, γιὰ τὸ ἴδιο, πάφατε, σὰς παρακαλῶ, τὸν Βίον καὶ τὴν Πολιτικὴν αὐτὴν μὲ τὰ Συνέδρια. Ἄς φτιάσῃ ἐπὶ τέλους ἡ Μακεδονία δική της Κέντρο, μὲ συμπτωτεύουσα τὴν Θεσσαλονικίη, καὶ σιπάτε νὰ ξερνάτε στὸν... Ὁρθόδοξο... Λόγο — τάχα — Θεόν, τὰ ἀνήκουστα τοιαῦτα, μᾶς θάφατε στήν ἐντροπή. Τρομάξαμε νὰ συνέλθωμεν ἀπὸ τὰ τῆς Χαλκίδος τώρα τὰ ἴδια καὶ χειρότερα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἀθήναι 7)20 Μαρτίου 1975.

Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἑκκλησίας Γ. Ο. Χ.
Ἑλλάδος Κον, Κον ΑΤΕΝΤΙΟΝ

Ἀγ. Ἰωάννου 47

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ—ΑΘΗΝΑΙ

Μακαριώτατε Δέσποτα,

Κατωτέρω παραθέτω καθαρογεγραμμένην τὴν ὀλίγον δυσανάγνωστον ἐπιστολήν, ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ τῆς Ἑκκλησίας μας, τοῦ κ. Γεωργ. Σχοινᾶ ἐκ τοῦ χωρίου ΚΕΡΤΕΖΙ — Καλαβρυτών, μετὰ τὴν παράκλησιν, ὅπως λάβητε οἰαδήποτε μέτρα κατὰ τὴν κρίσιν σας, πρὸς θεραπείαν τῆς ἐκεῖ ἀνατασταςίας καὶ συγκράτησιν τοῦ ὁρθοδόξου πληρώματος ἀπὸ διαρροῆς, ἐξ ἧς μόνον οἱ ἐχθροὶ τῆς Ὁρθοδοξίας ὠφελοῦνται.

Εὐπειθέστατος

Εὐδήμιος Τριανταφύλλου

Ἀξιομαχικός Χωρ) κῆς ἐ. ἀ

Σὰς τιμῶ καὶ σέβειν, καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ ἀνακόψετε (εἶναι στὸ χέρι σας, στὴν γνώμη σας), τὸν κατηφορικὸν δρόμον, πρὸς δημιουργίαν Σχίσματος, εἰς ὅπερ ἤγεσθε, μετὰ κακοῦργον μίσος, φουσκωμένοι ἀπὸ φαιρισαϊκὸν ἐγωϊσμόν, ὅτι σεῖς ὑπεράξιτοι ἡγέται, ἐκεῖνος ὡς ἀνάξιτος!!! φουσκωμένοι ὡς ἄσχοι τοῦ Αἵλου.

Καὶ διὰ τοῦτο, τοῦ δώσατε τὴν ρετσίνα, τὴν μαχαίριά, τὴν συκοφαντίαν ὀπισθεν. Μὴ μοῦ λέγετε ὅτι ἄλλοι — ἄλλοι τοῦ τὰ εἶπαν. Μάλιστα! εὑρατε τὴν ὀπή, καὶ μπήξατε τὸ καρφί, καὶ δημοσιογραφικῶς μάλιστα, μετὰ χαιρεκακίαν, ἐνῶ οἱ συνετοὶ — οἱ ἅγιοι ὅπως ἡ ἀφεντιά σας — σκεπάζουν, ἔστω καὶ ἀλήθεια νὰ εἶναι, ἵνα σκεπάζῃ καὶ ὁ Θεὸς τὴν ἰδικήν σας σκουριά.

Καὶ αὐτὸς ὁ δυστυχὴς, ὅπως λέγει καὶ ὁ ὁ φαλτήρ, (διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ Μεσσία) «Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἡμῶν εἰρηνικὸς, ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν μετὰ δωρεάν».

Ἡμεῖς, κύριοι, αὐτὸν τὸν συκοφαντούμενον ἀγρίως, τὸν Σταυρούμενον μετὰ ἀνόμων, αὐτὸν μετὰ Ζήλου, ἐκλέγομεν ἐκ νέου διὰ Ἀρχηγόν, ὡς συμφωνοῦντα μετὰ τὸν ἄνω Ἀρχηγόν.

Σεῖς, ἡ φάρα σας, ἂν θέλῃ ἂς μετανοήσῃ. (ἂν μπορεῖ, καθότι ἡ νέρτα αὐτῆ, ἡ ἐωφορικῆ, προκύπτει εἰς τὸ χεῖρον, εἰς βάθος), ἂν δὲν ξέλετε τραβάτε, διὰ τὴν κρεμάλα τοῦ Ἰούδα ὅπερ

Μὴ — Μὴ γένοιτο Πατέρες μου

Μετὰ ἀγάπην ἐλεγκτικήν, καὶ ἀμωδρὰν ἐλπίδα, ὁ συνάδελφός σας Χριστιανός, τῆς ἰδίας μετὰ σας Ποίμνης

Ἱερομόναχος + Ἀρχ) της ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Ἰ. Μ. Ἀγ Νικολάου - Θερμοπύλαι

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΚΕΡΤΕΖΙ 8 Φεβρουαρίου 1975 (Ὁρθόδοξον Ἑορτολόγιον).

Ὁ σήμερον ἑορταζόμενος Ἅγιος Θεόδωρος, Στρατιῳάτης, νὰ μᾶς ἀποδίδῃ πᾶν ἀγαθὸν καὶ τὴν ἐπιναφορὰν τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑορτολογίου.

Κύριε Τριανταφύλλου, εἶμαι συνδοσιμετῆς τῆς Ἐφημερίδος «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» καὶ διαβάζω μετὰ προσοχῆς τὰ δημοσιεύματά της καὶ γίνεται κόπος εἰς τὰ καφενεῖα καὶ μεγάλη συζήτησις καὶ πρὸ πάντων γιὰ τὸ δημοσίευσμά σας, «ὅτι ὁ Χριστός τομος ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ πῆρε ἐκατομμύρια καὶ ἄλλαξε τὸ Ἡμερολόγιον καὶ γιὰ πολλὰ ἄλλα δημοσιεύματά σας.

Κύριε Τριανταφύλλου,

Εἰς τὸ φύλλον «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» 15 Ἰανουαρίου 1975, σελ. 12, ἀντίγραφον ἀπὸ τὸν «ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΚΟΣΜΟΝ» 28.12.74, γράφεις «ὁ καλὸς Χριστιανὸς κ. Γ. Σχοινᾶς, περὶ τῆς χυδαίας μαλλιαροκομμουνιστικῆς γλώσσης (... μία λέξις δυσανάγνωστος) τὰ ἡμερολόγια κ.λπ.

Κύριε Τριανταφύλλου,

Μήπως εἶναι ἓνας ἐξάδελφός μου Γεώργιος Σχοινᾶς συνταξιούχος τηλεγραφετῆς, κάτοικος Ἀθηνῶν; Πολλὰ εἶχε γράψῃ πρὸ χρόνων ὑπὲρ τοῦ Παλαιοῦ Ἑορτολογίου, πλὴν ὅμως, τώρα χρόνια (ἔχει) νὰ γράψῃ.

Κύριε Τριανταφύλλου,

Εἴναι εἰναι δυνατόν, νὰ μᾶς στέλνουν τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐφημερίδος «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» πέντε φύλλα νὰ τὰ διαβάζουν εἰς τὰ καφενεῖα, νὰ βλέπουν πολλοὶ ἄνθρωποι, διότι ὑπάρχουν οἰκογένειαι πολλὰ πρὸ ἀποκειμένων τὸ Παλαιὸν Ἑορτολόγιον, πλὴν ὅμως ἐκκλησιάζονται μετὰ τὸ ΝΕΟΝ, διότι δὲν ἔχουν Ἱερεῖα στοὺς θανάτους τῶν καὶ στὰς ἀσθενείας τῶν κ.λπ.

Μετὰ συγχωρεῖτε, Μετὰ ἀγάπην ὡς χωρεῖ
(Ἱερογραφῇ Γ. Σχοινᾶς)

Κοινοποιεῖται

Πρὸς τὸν ἱερωτὴν τῶν Πατρῶν Παραδόσεων, ἀδελφόν ἐν ΧΡΙΣΤῳ κ. Γεώργιον Σχοινᾶν, πρὸς πληροφορίαν του καὶ πιστεύομεν, ὅτι ὁ Μακαριώτατος, ὡς ΚΑΛΟΣ ΠΟΙΜΗΝ, μαρινῶν ἵνα μὴ ἀπόλλυται οὐδὲ εἰς τῶν μικρῶν τούτων (κατὰ τὸ Κυριακὸν λόγιον, ἀλλὰ καὶ διότι ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ΠΟΙΜΕΝΩΝ θέλει ἐκζητήσῃ τὰ ἐμπιστευθέντα πρόβατα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ), θὰ λάβῃ πρόνοιαν πρὸς ἀνόρθωσιν τοῦ θερησκευτικοῦ φρονήματος τῶν ἀγνωστῶν μέχρι τοῦδε ἀδελφῶν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, δὲν θεωροῦμεν ἄσπον, νὰ φέ-

ορσμεν εἰς γνῶσιν Ἱμῶν καὶ ὅλων τῶν ἀδελφῶν, ὅσα ὑπέφερον Χριστιανοὶ μας ἐν Λαρίσῃ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἀντιχριστιανικοῦ διωγμοῦ (1924) μέχρι σήμερον.

Τὴν πρώτην Κυριακὴν ἀπὸ τοῦ σχίσματος, ὁ νεο-ημερολογίτης, γέρον Ἱερεὺς, μὴ ἰδὼν τὸν Χριστιανόν μας ἐν τῷ παπικῷ ναῷ του, ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ λέγει πρὸς τὸ ἐκκλησίασμα:

— Εὐαίψατε ἀγαπητοὶ Χριστιανοὶ τὸ λυπηρὸν γεγονός; Τί πάτερ; Ὁ Ἀπόστολος Θεοδοῦς, ὁ καλὸς αὐτὸς Χριστιανός, ὅστις οὐδέποτε ἔλειπε ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν... Ἔ! τί ἔγινε; Τί ἔγινε!... Τὸν βλέπετε ποιεῖν ἐδῶ μετὰ τὸ ἐκκλησίασμα; Οἱ Χριστιανοὶ ἠρεῖνθον διὰ τοῦ θάλαματος, αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος ἀποσιώζει. Πρὸς ἐκκλησίαν ὅλων λέγει ὁ παπᾶς. «Ἐγὶνε μα-σῶ-νός!!! Κύριε ἐλέησον! εἶπον αἱ ἀκούσαντες. Τέτοιος εὐλαβὴς καὶ πιστὸς Χριστιανός, πῶς ἐπλανήθη; Ἰλεως γένοιο αὐτῷ ὁ Κύριος!... Ἀπὸ τῆς μᾶς με-ρα στὴν ἄλλην, ἀλλαξοπίστησε. Ἰλεως νὰ γίνῃ εἰς ἡ-μᾶς ὁ Κύριος, ἵνα δώσῃ δύναμιν καὶ στερεωθῶμεν εἰς τὴν Πατερικὴν Παράδοξιν, εἰς ὅσα ἀρῆξαν οἱ ἅγιοι Πατέρες, ἵνα μὴ σαλευθῶμεν μέχρι τέλους τῆς ζωῆς μας, ἀποστρεφόμενοι τὸ ΝΕΟΝ - Παπικὸν ἡμερολόγιον, ὡς ἀποστρέφεται τις τὴν ἐαυτοῦ κόπρον. Διότι ἔχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐ δύναται οἱ τῇ Παλαιῇ Σκηνῇ λατρεύοντες νεοημερολογίται. Τὰ ἀναθήματα τῶν Ἱερῶν Συνόδων, τὰ ὅποια ἐξεφώνησαν ἅγιοι Πατριάρχαι, ἐπὶ τίνων τὰς κεφαλὰς θὰ ἐπιπέσουν; Ἐπὶ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, (οἱ ὁποῖοι δὲν ἐξέφυγον οὔτε κατὰ κεραίαν) ἢ τῶν νεοημερολογιτῶν; Ἄς ἐρωτήσων οἱ ἀμφιβάλλοντες νὰ μάθουν, ὅτι ΑΝΑΘΕΜΑ σημαίνει χωρισμὸς ἀπὸ ΘΕΟΥ καὶ τότε τί θὰ μὲ ὠφελήσῃ ὁ Πάπας;

Τοῖς αἵρετικαῖς (Πάπαν, παπικούς, χιλιαστὰς, μασῶνους, προτεστάντας, ἀρμενίους, Κόπτας κλπ.) οὐδὲ χαίρειν, λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης. Οὔτε χαίρετε, οὔτε καλημέρα! Καὶ εἰς οἰκίαν μὴ λαμβάνετε. Εἰς τὸ σπίτι σας νὰ μὴ πατήσῃ, μὴ τὸν δέχεσθε! Διότι λέγοντες αὐτῷ «χαίρετε, καλημέρα σας!» εἶναι ὡσὰν νὰ λέγῃς «νὰ χαίρεσαι αὐτοῦ ποῦ εἶσαι, εἰς αὐτὴν τὴν αἵρεσιν, ἢ τὴν κακοδοξίαν αὐτοῦ ἔχει...». Καὶ αὐτὸς ἐκείνην τὴν στιγμήν αἰσθάνεται ἱκανοποίησιν καὶ ἐπιμένει εἰς τὴν πλάνην του! Ἐγίνες δὲ σὺ συνεργός του, βοηθός εἰς τὸ ἀμάρτημά του καὶ δὲν σκέπτεται νὰ μετακινήθῃ καὶ ἐπιστρέφῃ εἰς τὴν Ὁρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Πίστιν.

Ἡμεῖς, οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ, τῆς Λαρίσης, οἱ Παλαιοημερολογίται, γνωρίζομε πῶς πρέπει νὰ πολιτευώμεθα ἀπέναντι τῶν ἀντιχρίστων (μασόνων χιλιαστῶν κλπ.). Ὁ μπακάλης ἔχει τὸ κατάστημά του 20 βήματα ἀπὸ τὴν κατοικίαν μας, ἀλλὰ πεντάρα δὲν δίδομεν, ἵνα ἀγοράσωμεν τι ἀπὸ τὸ μαγαζί του, διότι εἶναι χιλιαστὴς. Καὶ βαδίζομεν ὑπὸ βροχὴν καὶ κακοκαιρίαν 200 μέτρα, ἕως ὅτου εὕρωμεν χριστιανὸν παντοπωλὴν. Μόνιμοι πελάται τοῦ χιλιαστοῦ ποῖοι εἶναι; Ποῖ-

ος ἄλλος ἀπὸ τοὺς «προοδευτικούς», τοὺς «ἐπισήμους» τοὺς νεοημερολογίτας!...

Ὁ Θεοδοῦς, λοιπόν, ὅταν ἐγεννήθῃ τὸ παιδί του, (τότε, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀντιχριστιανικοῦ διωγμοῦ, ὅπου δὲν ὑπῆρχε Ἱερεὺς μὴ κοινῶν τῇ νεοημερολογικῇ πλάνῃ) ἔλαβε τὸ θρόνος στὴν ἀγκαλιά καὶ ἔφερε εἰς Ἀθήνας ὅπου καὶ τὸ ἐβάπτισε ὀρθόδοξως. Τὸ ἐβάπτισε, δὲν τὸ ἐφρόντισε, ὅπως ὁ Πάπας καὶ οἱ ἀδελφοὶ μας νεοημερολογίται ἔμαθον νὰ φαντίζονται, ὅχι νὰ βαπτίζονται. Τί σημαίνει βαπτίζω, ὡς ἐρωτήσων νὰ μάθουν τὴν διαφοράν. Σὺς ἐπισυνάπτω μίαν ἐφημερίδα (ἀπόκομμα) ἵνα ἴδῃτε πῶς βαπτίζουν, ἀλλὰ οὐσιαστικῶς τὰ τέκνα τῶν ἀβάπτιστα εἶναι. Δι' αὐτὸ καὶ λαμβάνουν ἄλλα ὀνόματα. Δὲν ἀρέσει τὸ λαμβάνόμενον κατὰ τὴν ὀνοματοθεσίαν ἐν τῷ βαπτίσματι καὶ ὁ Ἀθανάσιος γίνεται — σάκης, σοῦλης, ἄρης. Ὁ Γεώργιος — γούλης, γούλας, —άκης. Ὁ Μανέλας — λάνης, ἢ Μαρία Μαριῶ, Μαρούλα, Ρούλα, Μαρίκα (Οἱ ἀρχοῦδιαραῖοι, ποὺ χορεύουν τὴν ἀρχοῦδα φωνάζουν τὴν ἀρχοῦδα «Μαρίκα»). Τώρα καὶ ἡ χριστιανὴ ἔλαβε τὸ ἴδιον μὲ τὸ θηρίον ὄνομα! Ὁ Σεραφεῖμ, ἔγινε... Μούλης! Ἡμεῖς — μούλη μούλα, λέμε τὸ μούλαρι. Στὴν Πελοπόννησο — μούλη, μούλι λέγουν τὸ νόθον, τὸ μὴ γνωρίζον πατέρα! Καὶ πολλὰ ἄλλα τοιαῦτα τερνὰ!

Εἰς αὐτὴν τὴν ἐποχὴν, τοῦ κατηραμένου ἀντιχριστιανικοῦ διωγμοῦ (ὁ ὁποῖος συνεχίζεται ἀκόμη, ἐδῶ καὶ 50 χρόνια) ὅπου δὲν ὑπῆρχε Ἱερεὺς Ὁρθόδοξος, μὴ μολυνθεὶς ἀπὸ τὴν νεοημερολογικὴν, τὴν παπικὴν πλάνην, οὔτε Ἐκκλησία (διότι τὶς ἄρπαξαν οἱ ἐπαναστάται νεοημερολογίται) ἐκοιμήθῃ ὁ πατὴρ τοῦ σφθίντος ὀρθόδοξου χριστιανοῦ, τὸν ὁποῖον ὁ νεοημερολογίτης παπᾶς, ἀπεκάλει... μασῶνον! Τόση ἦτο ἡ λύσσα κατὰ τῶν ὀρθόδοξων τότε, ὥστε καὶ ἡ ταφὴ ἀκόμη τῶν ἀκολουθούντων τὸ Παλαιὸν Ἐορτολόγιον, τὸ Γνήσιον, τὸ Ἰουλιανόν, τὸ πατροπαράδοτον, τὸ κα-θαγιασμένον, δὲν ἐπετρέπετο ἐντὸς τοῦ νεκροταφείου! Ἐπετρέπετο ἡ ταφὴ μασόνων, χιλιαστῶν, παπικῶν ἁ-θέων κλπ. (διότι ἔλεγε τὸ παραδίαι εἰς τοὺς νεοημερολογίτας). Ἀπὸ τοὺς Παλαιοημερολογίτας δὲν ἐπρόκειτο νὰ πιάσων τίποτε δικαιώματα κηδεύας, βαπτίστους, γεννήσεων, γάμων, εὐχελαίων κλπ. (ὅλα αὐτὰ ἐχάνοντο ἀπὸ τοὺς «ἐπισήμους» λαῖτας). Δὲν ἔχομεν ἀντίρρησην νὰ τοὺς τὰ δώσωμεν. Ἀλλὰ νὰ ἐπιστρέψων ἐκεῖ, ἀπὸ ὅπου ἔφυγαν κακῶς. Μεθ' ἡμῶν ἦσαν. Ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν. Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης μετὰ τῶν Ἀποστόλων ἦτο καὶ ἔτρωγε καὶ ἔπινε μετ' αὐτῶν καὶ μετὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μετελάμβανε καὶ τὰ θαύματα τοῦ Κυρίου ἔβλεπε ἐπὶ 3 ὁλόκληρα ἔτη. Τί μ' αὐτό; Ἦσπερ δὲν τὸν ὠφέλησαν. Ἀφ' ὅτου εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν ὁ ἔξω ἀπ' ἐδῶ, ἔγινε Θεοκτόνος, προδότης, ἀπαίστιος, κατηραμένος. Τὸ τέλος του; Σχοινὶ καὶ σαπούνι. Μᾶλλον χωρὶς σαποῦνι. Τὸν πέ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 10ην σελίδαν)

Χριστός Ἀνέστη

Ἡμεῖς λαμπροφόρος ἀγάπης καὶ τό θεμέλιον τῆς καινῆς ζωῆς, Ἀγγελικῇ δράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμενοι καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμενοι τὸν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Σωτῆρα καὶ Αυτοκράτορα μας εὐλαβῶς προσκυνήσωμεν. Σταυρὸν γὰρ ἐθελουσίως ὑπομείνας δι' ἡμᾶς θάνατον θάνατον ὤλεσεν.

Ἡ Τράπεζα γέμει τροφῆσωμεν πάντες καὶ ἀπολαύσωμεν τὸ Συμπόσιον τῆς καινῆς πίστεως.

ΧΡΙΣΤΕ Δέσποτα Παντοκράτωρ ὑμνούμενε ὑπὸ Ἀγγέλων ἐν Οὐρανοῖς
Ρώμην ψυχῆς καὶ σώματος παράσχον ἡμῖν τοῖς παρρησιάζοις χριστιανοῖς
Ινα ἐνδυναμοίμενοι ν' ἀποφενύγωμεν Ἑωσφόρου ἔργα καὶ τοὺς πειρασμοὺς
Συνεχίζομεν καὶ τοὺς, ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει Σοι, ἀδελφικούς ἀσπασμούς
Τριᾶδος Ὁμοουσίου καὶ Ἀχωρίστου ἔχοντες τὴν βοήθειαν καὶ εὐλογίαν
Οὐ ρητορικήν καὶ συμπνοία νὰ συνεργαζώμεθα διὰ τὴν πατρίδα καὶ πίστιν Σοι τὴν Ἀγίαν
Σὺ ὥσον καὶ ὀλίγων ἡμῶς ὀλίγους δικαιοσύνης Σοι δεδομένοι αἰτοῦμεν

Αὐτοῖς τὰς ψυχὰς τῶν χαρισάντων ἡμῖν ἐλευθερίαν παρακαλοῦμεν
Να συγκώρησον τοὺς πταίνοντας Σοι πολλὰ ἀδελφούς μας τοὺς παραπλανημένους
Εἰς νίσχισον καὶ αὐτοὺς ἵνα ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ὁδὸν Σοι τοὺς καίμενους
Σὺ ὑψίστος Κόσμου Ἀρχόντες καὶ Ἀρχόμενοι συνερχόμενοι νὰ ἐνδυναμώσωμεν
Τὴν ἀχέως ἐκ τῆς σκλαβιᾶς σαρκὸς καὶ ἰλλῆς νὰ ἀπελευθερωθῶμεν.
Ἡ μέραν ζωηφόρον Ἀναστάσεώς Σοι, ἐν ζωῇ εὐρισκόμενοι, νὰ εὐφρανθῶμεν

Δεῦτε ἀδελφοί βοηθίαν τοῦ Παντοδυνάμου ΘΕΟΥ προσερχόμενοι νὰ ἐπικαλεσθῶμεν
Ἄπαντες φιλοξενοίμενοι ἐν ταῦθα θελήματι Τοῦ ἀπολογηθῶμεν
Καθαροὶ τῇ καρδίᾳ τῆς Ἐπουρανίου Βασιλείας Τοῦ κληρονομοῦ νὰ ἀξιοθῶμεν
Κύριος Ἐπαγγέλων καὶ Ἐπουρανίων νεκρώσας τὸν Ἀδὲν τῇ ἀστυρίᾳ
τῆς Θεότητός Του ἀνέστη ἐκ νεκρῶν οὐδεὶς ἐν τῇ μνηματί
Ἐγερθεὶς γὰρ ἐκ τοῦ μνήματος ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Θεοχάρης Γουράνης, Ἀνοιξιᾶτιζον	500
Χρήστος Ἀποστολίδης, Γερμανία	2.500
Συμεὼν Σολαχίδης, Θεσσαλονίκη	1.000
Χαρίκλεια Τυράκη, Ἀθήναι	500
Ἄννα Ἀρφέα, Ἀθήναι	3.000
Εὐαγγελία Τσαμίση, Ἀθήναι	2.500
Ε. Α. Κωνσταντίνου, Χίος	300
Ἀρχ. Ἰάκωβος Παπαδέλης, Εὐχέλαιον α.	640
» » » β.	530
Δέσποινα Παπαδοπούλου, Θεσ)νίκη	500
Κων)νος Εὐαγγελόπουλος, Θεσ)νίκη	2.000
Γεώργιος Λατσίρης Θεσ)νίκη	500
Ζένη Μυλιαρά, Θεσ)νίκη	1.000
Δήμος Κων)νος, Λάρισα	1.500
Ἰωάννης Νούσιος, Θεσ)νίκη	500
Μέσω κ. Λάλα, Θεσ)νίκη	50
Μέσω κ. Ἀνέστη Μ.Σ. Θεσ)νίκη	200
Ἀρχ. Ἰάκωβος Παπαδέλης, Εὐχέλαιον γ.	390
Θεοχάρης Γουράνης, Ἀνοιξιᾶτιζον	1.050
ΣΥΝΟΛΟΝ	19.760

ΑΥΤῶ Η ΔΟΞΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΑΜΗΝ.

Δημ. Ἀγαλ. Κωνσταντινίδης

ΟΙ ΗΘΙΚΟΙ ΑΥΤΟΥΡΓΟΙ

Ἀπὸ κυκλοφοροῦντα ἔντυπα παρέχεται ἡ πληροφορία ὅτι ἡ Ἑβραϊσμός ἔχει εἰσχωρήσει βαθειά εἰς πολλοὺς κλάδους Κοινωνικὸς καὶ ἀπειλεῖ δυναμικῶς νὰ ἀνατινάξῃ τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους. Καταχθόνιοι μασσῶναι ἐκ τῶν παραιοσηνίων ὑποδουλοῦν τὰ στρατιωτικὰ καὶ πολιτικὰ ἔθνη καὶ ἐκκλησιαστικὰ προξικιστήματα, καὶ διοργανώνουν μὲ προμελέτην κάθε ἀντιχριστιανικὸν μέσον (ἐπιχορηγίσεις κερναβάτων, ἐορτῶν κραιοῦ, ἀκολάστον ἐγκληματιῶν ἐντύπων θεμάτων, τηλεοράσεως κ.λπ.) διὰ νὰ ἐπιτύχουν αἰρετικὸν καὶ ξενομανοὺς λεγομένου «Χριστουγεννιάτικου δένδρου». Ἀς ἔχουμεν ἐπαγρύπνησιν.

Εἶναι ὅμως παρήγορον, ὅτι ὁ χριστιανικὸς λαὸς τῆς Ἑλλάδος τὰ ἔχει μυρισθῇ πλέον ὅλα αὐτὰ καὶ σὺν φύλακας τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων τῆς πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος ἤρρισε νὰ ἀντιθῇ καὶ νὰ ξεριζώσῃ καὶ σὺν νοικοκυρῆς ἀπὸ τὸ Περιβόλι τοῦ ἑνα ἑνα τὰ ξιζάνια ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὴν κατάργησιν τοῦ εἰδωλολατρικοῦ καὶ αἰρετικοῦ καὶ ξενομανοῦς λεγομένου «Χριστουγεννιάτικου δένδρου». Ἀς ἔχουμε ἐπαγρύπνησιν.

«Πολλοὶ . . . ἀπὸ δυσμῶν ἥξουσι»

Τὸ Σάββατον τῆς Γ' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (23.3.1975) ἐπετελέσθη εἰς τὴν Μονὴν μας ἕνα θαῦμα: ἐβαπτίσθησαν καὶ ἔγιναν μέλη τῆς τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας Του, δύο νέοι. Ὅσον ἀπλοῦν φαίνεται τὸ γεγονός ἐκ πρώτης ὄψεως, τόσον μέγα εἶναι καὶ προκαλεῖ τὴν ἐκπλήξιν καὶ τὸν θαυμασμὸν εἰς οἰονδήποτε, ὅταν πληροφωρηθῇ τὸ ἱστορικὸν τοῦ πράγματος, τὸ ὁποῖον παραθέτομεν συντόμως.

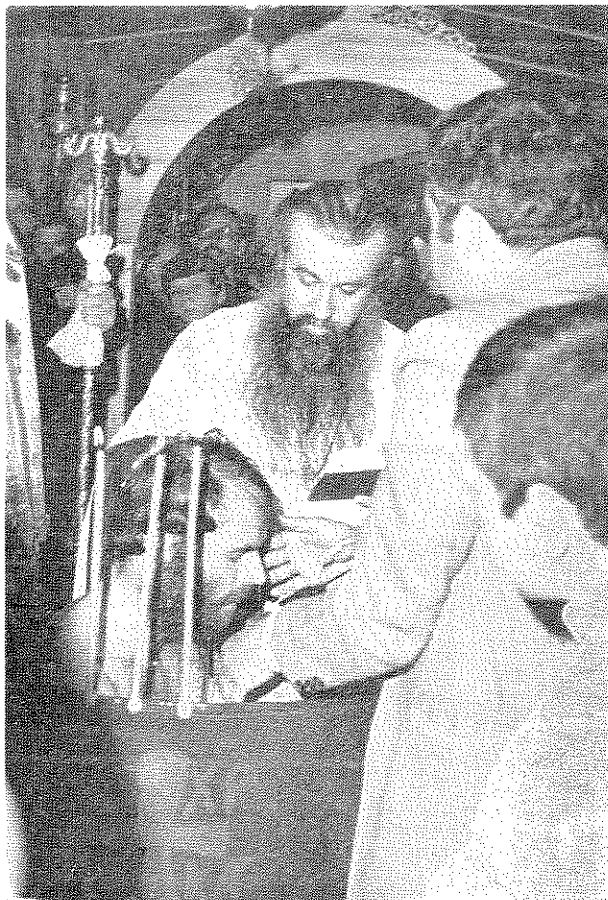
Οἱ δύο νέοι εἶναι Γάλλοι ὁπότε, καὶ ἔξω προτέρων εἰς τὸ σκότος τῆς Παπικῆς πλάνης. Εἶχαν ὁμῶς καλὴν προαίρεσιν καὶ εἰς τὴν καρδίαν τῶν ὑψόχον ἀνιστῆναι καὶ ἀμφιβολίας κατὰ πόσον εὐρίσκονται ἐν ἀληθείᾳ. Δὲν ἐκώφευσαν εἰς τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως τῶν καὶ ἤρχισαν τὴν ἐρευναν. Ἐρθασαν καὶ μέχρι τοῦ ἐκθεσμένου Φανarioν, εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Κων/πόλεως, ζητοῦντες ὅπως ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰ-

ῶνιον» διὰ νὰ σήσουν τὴν δίψαν τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ἔφυγον ἀπογοητευμένοι: δὲν ἠσθάνθησαν οὔτε ἐκεῖ ἀνάπαυσιν.

Ἐκεῖ ὅπου ἀνεπαύθη ἡ ταραχμένη των συνειδήσις ἦτο τὸ ταπεινόν, ἀλλὰ κατανοητικὸν καὶ πλήρες χάριτος καὶ ὀρθοδόξου Παραδόσεως, ἐκκλησία τοῦ π. Ἀμβροσίου Φοντριό εἰς τὸ Παρίσι. ἑνὸς λαμπροῦ καὶ ἁγίου κληρικοῦ, ἀνήκοντος εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου, μετὰ τοῦ ὁποῖου ἡ Μονὴ μας συνδέεται ἀπὸ τῆς ἰδιότητος της (1961) διὰ θαύματος. Ἐκεῖ, μέσα εἰς τὸ παραδοσιακὸν περιβάλλον τῆς ἁγίας Ὁρθοδοξίας μας, οἱ δύο νέοι ἐδρίσκουν («πληροφωροῦνται») τὴν ἀλήθειαν καὶ ὁ π. Ἀμβρόσιος ἀρχίζει νὰ τοὺς κατηγγῇ. Εἶχε δὲ τὴν ἐκ Θεοῦ ἐμπνευσιν νὰ τοὺς φέρῃ εἰς τὴν πηγὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ τοὺς βαπτίσῃ τὸ ὁποῖον καὶ ἐγένε-

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν βάπτισιν. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ ὁ ἀνάδοχος Παῦλος Πουλᾶκος Σιμηνάγος, ὁ Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος (Παρισίον), ὁ νεοφώτιστος Ἰσιδωρος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος, ὁ νεοφώτιστος Αὐξέντιος, ὁ Καθηγούμενος Ἀρχιμ. Κυπριανὸς καὶ ὁ ἀνάδοχος Χρήστος Χρυσαύλης Ἀντισιμηνάρχος.

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν βάπτισιν τοῦ Ἀδξεντίου.

το, λαβόντων τὰ ὀνόματα Ἰωάννου καὶ Ἀδξεντίου.

Οἱ δύο νέοι, καταλιπόντες θεαίς καὶ γονεῖς (ὁ ἓνας εἶναι μονογενὴς υἱὸς χήρας, ὁ δὲ ἕτερος Ἡλεκτρονικός) ἐκολλήθησαν ὀπίσω τοῦ Νημφίου, ἐλθόντες «ἀπὸ δυσμῶν», ὅτε πολλοὶ δυστυχῶς ὀρθόδοξοι (!) στρέφουν ὄμματα καὶ καρδίας πρὸς τὸ αἰρετικὸν σκότος τῆς Δύσεως, νέοι Βησσαρίωνες. Ἡ βάπτισις ἐπετελέσθη ἐν μέσῳ πλήθους πιστῶν, ὑπὸ τοῦ ἁγίου Καθηγουμένου Ἀρχιεπισκόπου Κυπριανοῦ καὶ τοῦ Χρίστου ὑπὸ τοῦ Μικχαριώτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀδξεντίου, ὁ ὁποῖος μετὰ μεγίστης χαρᾶς προσέτερε διὰ τὴν γέννησιν νέου μέτοχου τῆς εὐφροσύνης καὶ πανηγύρεως ἡμῶν καὶ τοῦ Οὐρανοῦ κόσμου, εἰς δὲ τὸ πρῶτον θαῦμα προσετέθη καὶ δεύτερον, διότι ὁ ἓνας ἐκ τῶν νεοφροτιστῶν, ὁ Ἰωάννης, παρέμεινεν εἰς τὴν Μονὴν μας ὡς δόκιμος Μοναχός!

Πρόκειται λοιπὸν πράγματι περὶ θαύματος. Ἄς εὐχόμεθα ὅλοι νὰ στερεωθοῦν οἱ νεοφροτιστοὶ εἰς τὴν Ἁγίαν Ὀρθοδοξίαν μας καὶ τὸ παραδείγμα των νὰ ἐλαύσῃ καὶ ἄλλας ψυχάς, ἐξοφόμενας ἀπὸ τὴν πλάνην, εἰς τὸ φῶς τῆς Ἀληθείας.

(Ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης παρὰ τὴν Φυλὴν Ἀττικῆς).

Ἐπιστολὴ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης Σελίδος)

ῥασε ἀπὸ τὸ κόσμινον ὁ Σατανᾶς. Αὐτὸς ὁ Σατανᾶς ἐζήτησε νὰ περάσῃ ἀπὸ κόσμινον καὶ τὸν ΠΕΤΡΟΝ, ξενεκα τῆς ἀρνήσεως. «Δὲν οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Δὲν ἔχω καμίαν σχέσιν μὲ Αὐτόν. Μὴ μὲ ἐνοχλήτῃ! Ὅταν ἀνέστη ὁ Κύριος, λέγει τῷ ΠΕΤΡΩ. «Ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς ἠτήσατο τοῦ σινιάσαι σε, ἀλλ' ἐγὼ ἐδεήθην περὶ σοῦ. Καὶ σὺ στήριξον τοὺς ἀδελφοὺς σου (ὅταν θὰ ἐξέλθῃς εἰς τὸ κήρυγμα). Ἐζήτησε νὰ σὲ ζωστανίσῃ, ὅπως ζητεῖ καὶ τώρα δι' ἡμᾶς καὶ ἐπιτρέπει ὁ Κύριος τὸ ζωστανίσμα, διότι δὲν βλέπει ὅχι μαρτύριον καὶ βάσανα διὰ τὴν πίστιν ΤΟΥ, οὔτε διαθέσιν νὰ μείνωμε εἰς ὅσα παρελάβομεν ἀπὸ τοῦ Αἰνίου ΠΑΤΕΡΑΣ. Ἰδοὺ ὁ Ἀντίχριστος. Ὁ Ἰουδαὸς κυβερνᾷ τὸν κόσμον. Ὁ Ἰουδαῖος, ὁ Ἑβραῖος. Ἡμπορεῖ νὰ πιάσωμεν πολλὰ ἀπ' τὸν Ἑβραϊσμόν. Δὲν πρέπει νὰ δυομινομεν; Δὲν ἔχομεν Ἐκκλησίαν, Ἱερέα. Τί θὰ γίνῃ; Θὰ φύγομεν ἀπὸ τὴν Πίστιν; Ἄν δὲν ἔχω στὸ χωριό μου, θὰ ὑπάσχῃ παραιτέρα εἰς ἄλλο χωριό, εἰς ἄλλην πόλιν. Κάν δὲν ἐκκλησιασθῶ κάθε Κυριακὴν, θὰ ἐκκλησιασθῶ μιά φορὰ τὸν μήνα, ἂν δὲν δύναμαι καὶ περισσότερες.

Παρουσιάσθη, λοιπὸν, εἰς τὸν νεοσημερολογίτην Μητροπολίτην τῆς Λαοῖσης, τὸν Ἀρσένιον, ἄνθρωπος τοῦ πενθεύοντος Ἀποστόλου Θεοδοφοροῦλη (υἱοῦ τοῦ ἀποθανόντος) καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὸν πατριάζοντα Δεσπότην (ἔγινε καὶ «ἐπίσημος» αὐτὸς ὁ πρῶτον ἄσημος!) ἄδειαν ταφῆς.

— Παλαισημερολογίτης εἶναι αὐτὸς ποὺ πέθανε; Μάλιστα Δεσπότη! Ὁρθοδοξότατος χριστιανός. Ὅχι, δὲν δίδω ἐγὼ ἄδειαν!... ἀφοῦ δὲν εἶναι δικὸς μας!

Ἐπιστρέφει ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀναγγέλει τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ντερθέναγα! Παρακαλῶ, λέγει ὁ πενθὼν, κάμῃ ἀκόμη ἓνα κόπον καὶ πές ται, τοῦ Δεσπότη αὐτοῦ. Ἐμεθα ἑτοιμοὶ, νὰ τὸν φέρομε μὲ τὸ φέρετρο, μὲ τὰ λουλούδια, καὶ θὰ τὸν ἀπικρατήσωμε μπροστὴ στὴν πόρτα τῆς Επισκοπῆς. Καὶ σεῖς, πετάξετε τὸ λείψανον στὸ χαντάκι!...

Ἐπῆγε ὁ ἄνθρωπος καὶ μετεβίβασε τὴν ἐντολήν. Σαφνίσθηκε ὁ Ντερθέναγας καὶ ἀπὸ τὴν πολυθρόνα του ἀνεσῆκώθη καὶ δίδει εἰς ἓνα τῶν ὑπηρετῶν του προσταγὴν, νὰ σπεύσῃ ἀμέσως κατόπιν, νὰ προλάβῃ τὸν χριστιανὸν μας, διὰ νὰ τοῦ εἰπῇ, ὅτι ἔκρινε ἀπὸ τὸν Δεσπότην. — Πήγαινε, παιδί μου καὶ πές τους (τοῖς Παλαισημερολογίταις) νὰ πᾶνε νὰ τὸν θάψουν τὸν νεκρὸν στὸ νεκροταφεῖο, ἂν ἔχουν καὶ παπᾶ, ἄς τὸν συνοδεύσῃ καὶ αὐτός! Πήγαινε γρήγορα, γιατί αὐτοί, ὅτι λένε τὸ κάνουν κίολας. Γρήγορα, μίπως καὶ τὸν φέρουιν ἐδῶ!.

Αὕτη ἦτο ἡ ἐνδεδειγμένη καὶ τηρητέα στάσις ἀπ' ἀρχῆς τοῦ νεοσημερολογιτικοῦ σχίσματος ἐκ μέρους τῶν Ὀρθόδοξων χριστιανῶν μας. Καὶ ἀρχικῶς ἐπεδεί-

χθὴ ἀνδρεία, ἰδίως ἐκ μέρους τῶν γυναικῶν, τοῦ ἀσθενοῦς φύλου. Ἐπιφιδάσσομαι νὰ ἀποστείλω εἰς ὑμᾶς φωτοτυπίας ἀποκαρμμάτων ἐφημερίδων τοῦ καιροῦ ἐκείνου, τοῦ ἀδυσκαπύτου ἀντιχριστιανικοῦ διαγμοῦ ἀπὸ μέρους τοῦ αἰσχροῦ κοίτους καὶ τῶν ἀνιέρον ρασοφόρων τοῦ παλικοῦ ἡμερολογίου, ἵνα ἴδῃτε μὲ πόσῃ λύσσαν οἱ ἀντίχριστοι ὑπερήσπιζον τὴν πλάνην των καὶ νὰ λάβῃτε θάρρος οἱ δευλιῶντες. Διότι ἂν οὕτως, ὥς ἡμεῖς οἱ σπαιρευοί, δῆθεν Παλασιμμερολογίται ἐπολιτεύμεθα, ἡ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ θὰ εἶχε σβυσθῇ. Ἀλλὰ ζῇ Κύριος ὁ Θεός.

Εἰς τὴν Πολωνίαν, ὅμοι τῷ σχίσματι, οἱ χριστιανοὶ ἐσέγκωσαν παλαικία, καὶ ἠπειλῶσαν τὸν Ἐπίσκοπον: Τί; θὰ μᾶς ἀλλάξῃς τὴν Πίστιν; Σοὺ κόβομε τὰ πόδια!... Ὁχι, παιδιὰ μου, ὄχι, θὰ μένουμε εἰς αὐτὸ ποῦ ἔχομε, στὸ Παλαιὸ Ἑσποτολόγιον! Καὶ ἀκόμη αὐτὸ τρεῖται ἐκεῖ. Ἐδῶ, ὁ λαὸς μας, ἐστάθη φοροδεής, ἀδιάρκτος! Καὶ οἱ ἐχθροὶ τῆς Θεοσεκείας, ἀλῶνισαν καὶ ἀκονίζον ἀκόμη εἰς βάρος μας. Ἀφοῦ ἔται ἀπεφάσισαν οἱ Δεσποτάδες, ἡμεῖς τὰ πρόβατα τί ἔσκιμε; Αὐτοὶ ἐσοῦδαςαν στὰ πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης, ἡμεῖς θὰ τοὺς διδάξουμε! Αὐτὰ καὶ κατὰ τέτοια, μᾶς ἔφερον εἰς τὸ κατάντημα, ὥστε ἱερεῖς — ἀνδράρια, τοῦ παλικοῦ καλενδαρίου, νὰ ραπίζον εὐσεβεῖς, ὀρθοδοξοτάτους, ἱερεῖς μας ἀδιαμαρτυρήτως! Σφάζε μας ἀγὰ μου, νὰ ἁγιασώμε!...

Εἰς τὴν Λαρίσαν, ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, Ὑπομείραρχος μὲ κουστοδιαν, ἐπεχείρησε νὰ σιλλάβῃ τὸν ἱερέα — λειτουργὸν μας. Ἐνθουσιώδης, ὅμως χριστιανός, προσέβαλε ἀπὸ τῆς μικρᾶς θυρίδος τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ, μέρος τῆς κίνης, ἡ ὁποία δὲν εἶχε οὔτε κοντάκιον, οὔτε ἐπιχρυσωτῆρας (κακόρια), μήτε σκανδάλην. «Πίσω καὶ σὰς ἔφαγα!... ἠκούσθη ἡ φωνὴ τοῦ ὀρθοδόξου. Ἡ θύρα ἦτο κλειστὴ καὶ μόνον τὸ μικρὸν τμήμα τῆς κίνης ἐφαίνετο ἔξωθεν. Οὔτε ὁ ἀνθρώπος μας ἐφαίνετο.

Ὁ Ὑπομείραρχος Κρίτης, ἔσπευσε τότε ν' ἀπομακρυνθῇ ταχέως, ἵνα μὴ χειρὸν τι αὐτῷ γένηται!...

Δὲν ἔχομε ἐκκλησίαν στὸ χωριὸ μας. Μάλιστα. Καὶ θὰ συναγελαζώμεθα μὲ τοὺς παλιζήοντας; Ἰδετε τὸν «ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΤΥΠΟΝ» ἐπ' ἀριθ. 229) 1. 3. 75, σελίς 4, διὰ νὰ ἀντιληφθῇτε τὸ κατάντημα τῆς Ἑλλήν. Νεοημερολογιτικῆς Συναγωγῆς. Πῶς, μὲ τὴ σεβασμὸν πρὸς τὸν ἀντίχριστον Πάπαν, τὸν κατηγορούμενον ὑπὸ Ἀγίων Συνόδων, ψευδεπίσκοπος — νεοημερολογίτικῆς τῆς Ἐπισκοπῆς τοῦ κηδεύσαντος μετὰ τιμῶν τὸν ἄθρον Καζαντζάκην, Εὐγενίου, ἀσπάζεται περιπαθῶς τὴν βραχεῖαν χεῖρά του!

Δὲν ἔχομε ἡμεῖς ἐκκλησίαν. Θὰ ὑπάρχῃ ὀρθόδοξος Ναὸς κάποιον ἄλλου. Δὲν δυνάμεθα καθε Κυριακὴν νὰ μεταβαίνομεν; Θὰ πηγαίνομε καθε 15, στὸ μῆνα, στὸ χορὸν! Ἐχομε τὸ ἱερὸν διβλίον τῆς Θείας Ἀκολουθίας. Θὰ διαβάσωμε στὸ σπήτι μας. Ἐχομε τὸ κομμοσχοῖνι: Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Τίε Θεοῦ, ἐλέησόν

τὸν ἁμαρτωλὸν (ἢ τὴν ἁμαρτωλήν)! Ἐν καιρῷ τῶν 10 διαγμοῶν, δὲν προσηύχοντο οἱ χριστιανοὶ ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς; Κατόπιν αἱ Κατακόμβαι;

Ἐν καιρῷ θὰ λάβῃτε φωτοτυπημένον ἀντίγραφον ἐπιστολῆς χριστιανοῦ μας, ἐκ Κρήτης, ἵνα θαυμάσητε ὑπομονὴν εὐσεβῶν, στεροφυμένων ἱερέων, ναῶν κλπ. Καὶ ὅμως δὲν λιποψυχοῦν.

Δὲν διατάζουν οἱ νεοημερολογίται ρασοφόροι νὰ διαβάλλουν τὸ ὄνομα ἡμῶν, τῶν Ἰννησίων Ὀρθοδόξων ὡς πονηρόν. Πρὸ τίνος εὐρέθην εἰς τὰ ΛΟΥΤΡΑ ΣΜΟΚΟΒΟΥ καὶ λόγον γενεμένου περὶ ἐσποτολογίου, ἤρχισα νὰ ἐξηγῶ τὴν νεοημερολογιτικὴν πλάνην. Πλησιάζει ἱεροσπουδαστὴς καὶ μάλιστα ἥρως, ὅτι παλασιμμερολογίτικῆς εἰμὶ, ἐκρούγασε: *В і в а і χ ι λ ι α σ τ α ι α δ τ ο υ*... (ἦτο καὶ συγγενὴς ἐξ ἀγχιστείας) ὅπως ἀπεδείχθη ἀργότερον, χωρὶς ἀμφότερα νὰ γνωρίζωμεν τὴν συγγένειαν). Ὅταν ἐπληροφορήθῃ τι εἶναι οἱ Παλασιμμερολογίται, ἐντρέπεται νὰ μὲ βλέπῃ.

Ἔτσι, λοιπόν, οἱ κακοδόξοι δὲν διατάζουν νὰ σκυφαντοῦν, νὰ διαβάλλουν ἡμᾶς διὰ τὴν ἐμμονὴν εἰς τὴν πατροπαράδοτον πίστιν. Γνωρίζουν, ὅτι σκυφαντοῦν καὶ ψευδὸς κατηγοροῦν τοὺς ἀθῶους. Ἀλλὰ γνωρίζουν ἐπίσης, ὅτι ἀπὸ τὴν σκυφαντίαν κατὰ μείνη, ὡς μουτζούρα διὰ τὸν σκυφαντούμενον. Ὅμως «μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι καὶ διώξωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρόν, ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χαίρετε τότε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολλὸς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.» Ἐνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ὅταν μᾶς διαβάλλουν. Ἐνεκα τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἐν ἕνεκα κλειτομανείας, ἀπιστίας, ναρκωτικῶν, ψευδοκρισίας, ἀπείτης, ζωοκλοπῶν κλπ. τότε καλῶς κατηγοροῦσι. Ἀλλὰ μὴ γένοιτο κατηγορία διὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα. Μῆτε διὰ ἄθεα καὶ ἀναρχικά (κομμουνιστικά) ἰδιώματα, τὰ ὁποῖα μόνον τοῖς νεοημερολογίταις ἐπιτρέπονται.

Ἄν εἰς κακοδόξον ναοὺς τρέχετε, ἀντὶ ἁγιασμοῦ, ἁμαρτίαν προστίθεσθε. Καὶ ἐνισχύετε οὕτως τὴν πλάνην των, ἐνῶ οὗτοι κατηγοροῦσιν ἡμᾶς ὡς ἀσταθεῖς, ὡς κἀλαμὸν ἐπὶ ἀνέμου σαλευόμενον. Ὁ κόσμος τοὺς τοιοῦτους ὀνομίζει «μισὸ σκλί, μισὸ ζαγάρι». Ἀλλὰ ὅτε καθαρόαιμον κληρονομικὸ σκλί, (καλῆς καθαρᾶς ράτσας) οὔτε χαλαρόσκαλο, τοῦ δρόμου. Διότι τὸ κληρονομικὸ σκλί, τρέφεται ἀπὸ τὸ ἀφεντικὸ του μὲ καθαρὴν τροφήν καὶ δὲν τρέχει νὰ ἀνέσῃ τενεκέδες μὲ σκουπίδια, ἵνα χορτάσῃ μὲ ἀκάθαρτα καὶ βρώμικα ἀπορρίμματα. Ὁ κληρὸς τὸ τρέφει μὲ ἄφροντον βοιτηγμένον εἰς ἔλαιον, ἵνα καθαρίζεται ἡ ἀσφρησις καὶ ἀνακαλύπτῃ εὐκόλως τὸ θῆραμα.

Οὕτω καὶ ἡμεῖς ἂν τρέχωμεν εἰς συναγωγὰς παλαιζόντων (διότι δὲν ἔχομεν ἱερεῖς καὶ ναοὺς) ἀρήνομεν τὴν καθαρὰν τροφήν τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ θέ-

Τὰ πρωτόμολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών

Π ε ρ ί λ η ψ ι ς : Τὰ μονοπώλια. Αἱ περιο-
σίαι τῶν χριστιανῶν ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν μονοπωλίων
τούτων. Ἡ ἀριστοκρατία ἐστερημένη κτηματικῆς
πλούτου. Τὸ ἐμπόριον, ἡ βιομηχανία καὶ ἡ κερδοσκο-
πία. Ἡ πολιτεία. Ἡ ὑψοσις τῶν ἡμερομισθίων καὶ
ἡ ἀκρίβεια τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης. Ἡ ἀναρχία
καὶ ἡ οἰνοφλυγία. Ἡ μυστικὴ ἔννοια τῆς προπαγάν-
δας τῶν οἰκονομικῶν θεωριῶν.

Μετ' οὐ πολὺ θὰ ἰδούσωμεν παμμεγέθη μονοπώ-
λια, δεξαμενὰς τῶν κολοσσίων πλούτων, ἐξ ὧν καὶ
αἱ μεγάλα ἀκόμη περιοσίαι τῶν χριστιανῶν θὰ ἐ-
ξαρτῶνται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε θὰ καταβρο-
χθισθῶσιν εἰς αὐτά, ὅπως ἡ πλίστις τῶν Κρατῶν τὴν ἐ-
παύριον μιᾶς πολιτικῆς καταστροφῆς... Κύριοι οἰκο-
νομολόγοι, οἵτινες εἰσθε ἐδῶ παρόντες, προσέξτε
τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ τοῦ συνδέσμου!

Ἡ ἀριστοκρατία τῶν χριστιανῶν ὡς πολιτικὴ
ἰσχύς, ἐξηφανίσθη. Δὲν ἔχομεν πλέον νὰ λάβωμεν αὐ-
τὴν ὑπ' ὄψιν. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναι ἰδιοκτητρία ἐδαφικῶν
περιοσιῶν, καὶ δύναται ὡς ἐκ τούτου νὰ μᾶς βλάβῃ
συνεπείᾳ τῶν ἀνεξαρκήτων πόρων τῆς, εἶναι ἀπολύτως
ἀναγκαῖον νὰ ἀφαιρέσωμεν τὴν ὑπ' αὐτῆς κατοχὴν
τῶν γαιῶν τῆς. Τὸ καλὺτερον πρὸς τοῦτο μέτρον εἶ-
ναι νὰ αὐξάνωμεν τοὺς φόρους ἐπὶ τῆς κτηματικῆς
περιοσίας, διὰ νὰ ἐπιβαρύνωμεν τὴν ἰδιοκτησίαν. Τὰ
μέτρα θὰ συγκρατήσωσι τὴν κτηματικὴν ἰδιοκτησίαν
εἰς κατάστασιν ἀπολύτου ὑποταγῆς.

Οἱ χριστιανοὶ ἀριστοκράται μὴ ἐθισθέντες πατρο-
παράδοτος εἰς τὴν ὀλιγαρχικὴν ταχέως θὰ καταστρα-
φῶσιν οἰκονομικῶς. Συγχρόνως δὲ πρέπει νὰ προστα-
τεύωμεν ἰσχυρῶς τὴν ἀμπορίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν
καὶ πρὸ πάντων τὴν κερδοσκοπίαν, ἥς ὁ ὅλος χρησι-
μεύει ὡς ἀντιστάθμισμα εἰς τὴν βιομηχανίαν ἀνευ
τῆς κερδοσκοπίας ἡ βιομηχανία θὰ ἐπολλαπλασιάσῃ τὰ
ιδιωτικὰ κεφάλαια, θὰ ἐβελτίωνε τὴν γεωργίαν, ἀπε-
λευθερύνουσα τὴν γῆν ἐκ τῶν ἐκ δανείων τῶν κτημα-
τικῶν Τραπεζῶν δημιουργηθέντων χρεῶν. Πρέπει ἡ
βιομηχανία ν' ἀφαιρῇ ἀπὸ τὴν γῆν τὸν καρπὸν τῆς ἐρ-

γασίας ὅπως καὶ τοῦ κεφαλαίου, διὰ τῆς κερδοσκοπίας
δὲ νὰ περιέσχεται τὸ χοῦμα ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου εἰς
χεῖρας μας. Ριπτόμενοι οὕτω εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀπό-
ρων ὅλοι οἱ χριστιανοί, θὰ κέρψωσιν ἐνώπιόν μας μόνον
διὰ νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα τῆς ὑπάρξεως.

Πρὸς καταστροφὴν τῆς βιομηχανίας τῶν χρι-
στιανῶν, δεόν νὰ ἀναπτύξωμεν τὴν κερδοσκοπίαν, τὴν
ροπήν πρὸς τὴν πολιτείαν ἥτις τὸ πᾶν καταβροχθίζει.
Θὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ἡμερομισθίων
ἥτις ἐν τούτοις, οὐδὲν ὄφελος θὰ ἀποφέρῃ εἰς τοὺς
ἐργάτας, διότι θὰ ἔχομεν προκαλέσει συγχρόνως ὑπερ-
τίμησιν τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης, ὀφειλομένην,
ὡς θὰ ἰσχυριζώμεθα, εἰς τὴν παροχήν τῆς γεωργίας
καὶ τῆς κτηνοτροφίας· περιπλέον δὲ θὰ ὑποσκάπτωμεν
ἐπιτηδείως καὶ βαθέως τὰς πηγὰς τῆς παραγωγῆς,
συνηρῶντας τοὺς ἐργάτας εἰς τὴν ἀναρχίαν καὶ τὰ
οἰνοπνευματώδη ποτά, καὶ λαμβάνοντες πᾶν μέτρον
ὅπως ἀπομακρύνωμεν ἐκ τῆς γῆς τοὺς διανοοιμένους
χριστιανούς.

Ἵνα δὲ κατορθώσωμεν νὰ μὴ ἀντιληφθῶσι πω-
μίως τὴν κατάστασιν ὑπὸ τὴν πραγματικὴν αὐτὴν
μορφήν, θὰ καλύπτωμεν τοὺς ἀληθεῖς σκοπούς μας,
διὰ τῆς δῆθεν ἐπιθυμίας νὰ ἐξυπηρετῶμεν τὰς ἐργα-
τικὰς τάξεις καὶ νὰ διαδίδωμεν τὰς μεγάλας οἰκono-
μικὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας διδάσκομεν σήμερον.

Π ε ρ ί λ η ψ ι ς : Διὰ τί πρέπει νὰ αὐξάνωμεν
τοὺς ἐξοπλισμούς. Ζυγῶσεις, διχόνοια καὶ μίση εἰς
ὅλον τὸν κόσμον. Καταναγκασμός τῆς ἀντιπολιτεύσεως
τῶν «χριστιανῶν» διὰ τῶν πολέμων καὶ διὰ τοῦ γεγι-
κού πολέμου. Τὸ μυστικὸν καὶ τὸ ἐχέγγυον τῆς ἐπιτυ-
χίας ἐν τῇ πολιτικῇ. Ὁ Τύπος καὶ ἡ δημοσία γνώμη.
Τὰ ἀμερικανικά, τὰ ἰαπωνικά καὶ τὰ κινεζικὰ τηλε-
βόλα.

Ἡ αὔξησις τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ τοῦ προσωπι-
κοῦ τῆς ἀστνομίας εἶναι ἀναγκαῖον συμπλήρωμα τοῦ
ἐκτεθέντος σχεδίου. Πρέπει νὰ μὴ ὑπάρχωσι πλέον
εἰς ὅλα τὰ Κράτη, ἐκτὸς ἡμῶν, παρὰ μᾶζαι ἀπόρων,
ἐκατομμυριοῦχοι τινες, ἀφροσισμένοι εἰς ἡμᾶς, ἀστυ-
νομικοὶ καὶ στρατιῶται.

Εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, ὅπως καὶ εἰς τὰς ἄλλας
Ἠπείρους, ὀφείλομεν νὰ διεγείρωμεν τὴν παροχήν,
τὴν διχόνοιαν καὶ τὸ μῖσος. Τὸ ὄφελος εἶναι διττόν.
Ἀφ' ἐνὸς μὲν θὰ κρατῶμεν δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου εἰς
σεβασμὸν ὅλας τὰς χώρας, αἵτινες θὰ γνωρίζουν ὅτι
θὰ δυνάμεθα, ὁπόταν θέλωμεν, νὰ προκαλέσωμεν τὴν
ἀταξίαν, ἢ ν' ἀποκαταστήσωμεν τὴν τάξιν. Ὅλα αὐ-
ταῖ αἱ χώραι θὰ συνηρῶσιν οὕτω νὰ μᾶς θεωρῶσιν
ὡς ἀναγκαῖον βάρος. Ἀφ' ἐτέρου δὲ αἱ μηχανορρα-

λομεν νὰ χροιάσωμεν μὲ ἀντιχριστιανικὴν—παπικὴν
διδασκαλίαν. Ἦ εἶναι μέρα, ἢ εἶναι νύκτα. Μέση λύ-
σις δὲν χωρεῖ. Ἦ δοδόδοξος, ἢ κακόδοξος. Ἠκούσα-
τε, ὅτι καὶ παπικοὶ μεταλαμβάνουν ἐκ τοῦ νεοημερολό-
γικοῦ Ποτηρίου!

Μετὰ τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης

Εὐθύμιος Τριανταφύλλου

Ἀξιοματικὸς Χωροκῆς ἐ.ἀ.

φύζειν μας θά περιπλέξωσιν όλα τὰ νήματα, ἅτινα θά ἔχομεν στήσει εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Κρατῶν, τόσον διὰ τῆς πολιτικῆς, ὅσον καὶ διὰ τῶν οικονομολογικῶν συμβάσεων, καὶ τῶν οικονομολογικῶν υποχρεώσεων.

Εἰς ἐκάστην ἀντίπρᾶξιν ἢ ἀντίστασιν, θά ὀφείλωμεν νὰ εἴμεθα εἰς κατάστασιν νὰ κηρύττωμεν τὸν πόλεμον διὰ τῶν γειτόνων τῆς χώρας, ἣτις θά ἐτόλμα νὰ μᾶς ἀντιπρᾶξῃ καὶ ἐάν αὐτοὶ οὗτοι οἱ γείτονες συνεννοῦντο νὰ συμμάχῳσιν ἐναντίον ἡμῶν θά ὀφείλωμεν νὰ τοὺς ἀποκρούσωμεν διὰ γενικοῦ πολέμου.

Ἡ ἀσφαλεστέρα ὁδὸς τῆς ἐπιτυχίας ἐν τῇ πολιτικῇ, εἶναι ἡ μυστικότης τῶν ἐπιχειρήσεών της.

Ὄφειλόμεν νὰ ἐξαναγκάσωμεν τὰς Χριστιανικὰς Κυβερνήσεις νὰ ἐνεργῶσι συμφῶνως πρὸς αὐτὸ τὸ σχέδιον, ὃ ἔχομεν ἐκθέσει εὐρέως καὶ τὸ ὅποιον προσεγγίζει ἤδη εἰς τὸ τέρας. Ἡ δημοσία γνώμη θά μᾶς βοηθήσῃ εἰς αὐτό, αὐτὴ ἡ δημοσία γνώμη, ἣν ἡ «μεγάλῃ δύναμις», δηλαδή ὁ τύπος, ἔχει ἤδη πέσει μυστικῶς ἐντὸς τῶν χειρῶν μας. Πράγματι, πλὴν ἐξαιρέσεων τινῶν, ἃς τινες εἶναι περιττὸν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὁ τύπος εἶναι ἐντελὲς εἰς τὴν ἐξουσίαν μας. Ἐν μῇ λέξει διὰ νὰ συγκεφαλαιώσωμεν τὸ σύστημά μας πρὸς ὑποταγὴν τῶν Χριστιανικῶν Κυβερνήσεων τῆς Εὐρώπης, θά δεῖξωμεν εἰς μὲν τὸν ἕνα τὴν δύναμιν μας δι' ἀποπειρῶν, δηλαδή, διὰ τοῦ τρόμου εἰς ὅλους δέ, ἐάν ὅλοι ἐξανίσταντο ἐναντίον μας, θά ἀπαντήσωμεν διὰ τῶν ἀμερικανικῶν, κανεζικῶν ἢ ἰαπωνικῶν τηλεβόλων.

Π ε ρ ῖ λ η ψ ι ς: Διφορούμενη χρήσις τοῦ δικαστικοῦ δικαίου. Οἱ συνεργάται τοῦ μασωνικοῦ καθεστώτος. Ἰδιαίτεροι σχολαί, ἐντελὲς ἰδιαίτερα ἀνωτέρα ἀνατροφή. Οἰκονομολόγοι καὶ ἐκατομμυριοῦχοι. Εἰς ποίους πρέπει νὰ ἐμπιστευόμεθα τὰς ὑπευθύνους θέσεις ἐν τῇ Κυβερνήσει.

Ὄφειλόμεν νὰ οἰκουμενισθῶμεν ὅλα τὰ ὄργανα, ἅτινα οἱ ἀντίπαλοί μας θά ἠδύναντο νὰ μεταχειρισθῶν ἐναντίον ἡμῶν θά δεῖσῃ νὰ εὐρωμεν εἰς τὰς λεπτότητας τῆς δικαστικῆς γλώσσης μίαν δικαιολογίαν διὰ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς θά χρειασθῇ νὰ ἀπαγγείλωμεν ἀποφάσεις, αἵτινες δυνατόν νὰ φανῶσι πᾶρα πολὺ θρασεῖς καὶ ἄδικοι, διότι ἐνδιαφέρει νὰ ἐκφράζωμεν τὰς ἀποφάσεις ταύτας διὰ λέξεων, αἵτινες νὰ φαίνωνται ὅτι εἶναι ἠθικὰ γνομικά πολὺ ὑψηλά, ἔχοντα συγχρόνως νομικὸν χαρακτῆρα. Τὸ πολίτευμά μας δέον νὰ περιβάλλεται δι' ὅλων τῶν δυνάμεων τοῦ πολιτισμοῦ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων θά ὀφείλῃ νὰ δρῇ. Θά περιστοιχίζηται ὑπὸ δημοσιογράφων, πεπειραμένων νομομαθῶν, διοικητῶν, διπλωματῶν καὶ τέλους, ὑπὸ ἀνθρώπων προπαρασκευασμένων διὰ εἰδικῆς ἀνωτέρας ἀνατροφῆς εἰς εἰδικὰς σχολὰς. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι θά γνωρίζωσιν ὅλας τὰς διαλέκτους, ἐσχηματισμένας ἐκ πολιτικῶν γραμμάτων καὶ λέξεων, θά ἔχωσι γνῶσιν

ὅλων τῶν ἀδυναμιῶν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὅλων τῶν εὐαισθητῶν χορδῶν τῆς, ἐπὶ τῶν ὁποίων θά χρειασθῇ νὰ ἡξεύρωσι νὰ παίζωσιν. Αἱ χορδαὶ αὗται εἶναι ἡ πνευματικὴ κατάστασις τῶν χριστιανῶν, αἱ τάσεις τῶν, αἱ ταξικαὶ καταστάσεις τῶν.

Ἐννοεῖται θεδαίως ὅτι αὐτοὶ οἱ εὐφρεῖς συνεργάται τῆς κυβερνήσεώς μας δὲν θά ἐκλέγωνται μεταξύ τῶν χριστιανῶν, αἵτινες εἶναι συνηθισμένοι νὰ κάμνωσι τὴν διοικητικὴν ἐργασίαν τῶν χωρὶς νὰ μεριμνῶσι περὶ τῆς ὠφελείας τῆς. Οἱ διοικηταὶ τῶν Χριστιανῶν υπογράφουσι τὰ ἔγγραφα χωρὶς νὰ τὰ ἀναγιγνώσκωσιν ὑπηρετοῦσιν ἐκ συμφέροντος ἢ ἐκ φιλοδοξίας.

Θά περιβάλωμεν τὴν κυβερνήσιν μας δι' ἐνὸς ὁλοκλήρου κόσμου οἰκονομολόγων. Ἰδοὺ διατί αἱ οἰκονομολογικαὶ ἐπιστήμαι εἶναι αἱ σπουδαιότεραι πρὸς διαπαιδαγώγησιν τῶν Ἰουδαίων. Θά περιστοιχίζωμεθα ὑπὸ ὁλοκλήρου πλειάδος τραπεζιτῶν, βιομηχανῶν, κεφαλαιούχων καὶ πρὸ παντὸς ἐκατομμυριούχων, διότι ἐν συνόλῳ τὰ πάντα θά ἀποφασίζωνται δι' ἀριθμῶν.

Ἐπὶ τινα χρόνον, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν θά εἶναι ἀκίνδυνον πρᾶγμα νὰ ἐμπιστευόμεθα εἰς ἄτομα τῶν ὁποίων τὸ παρελθὸν καὶ ὁ χαρακτῆρ νὰ εἶναι τοιοῦτος, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ μίᾳ ἄβυσσος μεταξύ αὐτῶν καὶ τοῦ λαοῦ, εἰς ἀνθρώπους τοιούτους, ὥστε ἐν περιπτώσει παρακοῆς εἰς τὰς διαταγὰς μας νὰ μὴν ἔχωσιν οὗτοι ἄλλο τι νὰ ἀναμένωσι παρὰ τὴν καταδίκην ἢ τὴν ἐξορίαν. ἵνα οὕτω ὑπερασπίζωσι τὰ συμφέροντά μας μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς.

Π ε ρ ῖ λ η ψ ι ς: Ἐφαρμογὴ τῶν μασωνικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ μεταρρυθμίσεως τῆς ἀνατροφῆς τῶν λαῶν. Τὸ μασωνικὸν σύστημα. Ἡ σπουδαιότης τοῦ ἀντισημιτισμοῦ. Ἡ δικτατορία τοῦ μασωνισμοῦ. Ὁ Τρόμος. Οἱ ἐξυπηρετοῦντες τὸν μασωνισμόν. Ἡ «διανοουμένη» ἰσχὺς καὶ ἡ «τυφλή» ἰσχὺς τῶν χριστιανικῶν βασιλείων. Κοινότης τῆς ἐξουσίας μετὰ τὸν λαόν. Ὁ φιλελεύθερος δεσποτισμός. Ἐφαρμογὴ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ἀνατροφῆς. Διερμηνεύσεις τῶν νόμων.

Ἐφαρμόζοντες τὰς ἀρχὰς μας, προσέξτε εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ λαοῦ, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου θά εὐρίσκεσθε καὶ θά δρᾷτε γενικὴ καὶ ὁμοιόμορφος ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν τοιούτων πρὸ τῆς ἀναμορφώσεως τοῦ λαοῦ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιτυχίαν. Ἐκ τῆς συνετῆς αὐτῶν ἐφαρμογῆς ἐντὸς δεκαετίας, ὡς θά ἴδητε, καὶ ὁ μᾶλλον ἐπίμονος χαρακτῆρ θά μεταβληθῇ καὶ θά ἔχομεν οὕτω ἕνα λαὸν ἐπὶ πλέον ὑπὸ τὴν ἐξάρτησίν μας.

(συνεχίζεται)

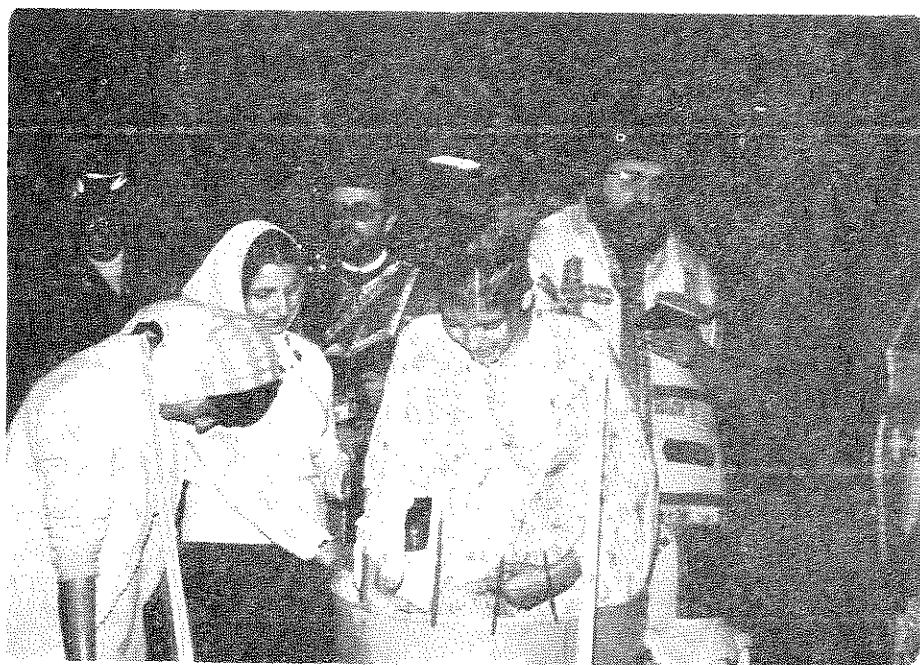
Ειδήσεις από τὸν Καναδᾶ

Ἀπὸ τὰ θυρανοίξια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου—Ἅγιοι Ἀνάργυροι εἰς Τορόντον Καναδᾶ παρευρισκομένων τοῦ π. Παΐσιου, π. Βικεντίου, π. Μιχαὴλ καὶ τοῦ π. Δαμασκηνοῦ τὴν 1ην Φεβρουαρίου τοῦ 1975

Ἀπὸ τὴν χειροτονίαν τοῦ π. Δαμασκηνοῦ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Καναδᾶ κ. Ἀκακίου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου Μοντρεάλ

Ἀπὸ τὴν Βάπτισιν τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Νεκταρίας Σιούνη, ἥτις ἐγένετο εἰς Μοντρεάλ τὴν 3ην Φεβρουαρίου 1975 ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Καναδᾶ κ. Ἀκακίου

ΣΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ

«Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
Πρόεδρος
Ἀρχιεπίσκοπος ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32, ΑΘΗΝΑΙ.ΤΗΛ. 628.280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Διευθυντῆς συντάξεως + ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐδοίας

Παῖσιος

Καίγγος 32 — Ἀθήναι 147

Προϊστάμενος Τυπογραφείου

Γεώργιος Σερμπίνης

Θεμιστακλέους 33 — Ἀθήναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐσωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δραχμᾶς 40

» Ἐτησίᾳ » 70

Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δολλάρια 4

» Ἐτησίᾳ » 7

Τιμὴ Φύλλου δραχ. 4.—

Ἐν τῷ Τύπῳ ἐδημοσιεύθη προσφάτως περικοπὴ ἐκ εἰδίου τοῦ Σολζενίτσιν, ἐν τῇ ᾗ οὗτος ὁ προσελκύσας τὴν προσοχὴν ὁλοκλήρου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ρώσος συγγραφεὺς, ὑπὸ τύπον συμβουλῶν πρὸς τὴν σοβιετικὴν ἡγεσίαν, ὑποδεικνύει πρὸς τοὺς ἄλλους τὰ ἑξῆς: «Ἐπιτρέψατε τὰς θρησκευτικὰς ὁργανώσεις τῶν νέων, οἵτινες οὐδὲν εἶναι πολιτικά, καὶ ἀφήσατε τὴν Κομμουνὶσμὸν νὰ εἶναι ἡ μοναδικὴ πολιτικὴ ὁργάνωσις. Δώσατε εἰς τοὺς νέους τὸ δικαίωμα νὰ διδάσκουν καὶ νὰ καθοδηγοῦν τὰ παιδιὰ καὶ τὴν δυνατότητα τῆς ἐλευθέρου δράσεως ἐν τῇ ἐνορίᾳ. Ὁμολογῶν δὲ μετὰ παρησίᾳ τὴν πίστιν του εἰς τὴν ἀνακαινιστικὴν δύναμιν τοῦ Χριστιανισμοῦ, προσθέτει, «Ἐγὼ προσωπικῶς βλέπω σήμερον τὸν Χριστιανισμόν ὡς τὴν μόνην ζώσαν πνευματικὴν δύναμιν, ἥτις εἶναι ἰκανὴ νὰ ἀναλάβῃ τὴν πνευματικὴν ἵασιν τῆς Ρωσίας. Ἀλλὰ δὲν ζητῶ, οὔτε προτείνω εἰδικὰ προνόμια δι' αὐτόν, ἀπλῶς ζητῶ νὰ τυγχάνῃ ἐλευθέρου μεταχειρίσεως καὶ νὰ μὴ καταπιέζεται».

Ὡς εὐστόχως ἐσημειώθη, «τὰς συνετάς αὐτὰς ὑποδείξεις τοῦ Χριστιανοῦ αὐτοῦ στοχαστοῦ δὲν θὰ ἀκούσων βέβαια οἱ ἡγέται τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἄς τὰ ἀκούσων ὅμως ὅσοι ἄλλοι εἰς τὰ ἀστικά καθεστῶτα συνοδοιποροῦν με' αὐτούς, ἐνσυνειδήτως ἢ ἀσυναισθήτως, εἰς τὴν παρεμπόδισιν τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καὶ δράσεως, μάλιστα δὲ τῆς νεολαίας».

Γεγονότα και Κρίσεις

ΠΑΝΗΓΥΡΙΕΙΣ ΜΑΓΙΟΤ

Τὴν 3 τοῦ μηνὸς ἡμέραν Παρασκευὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων Μαρτ. Τιμοθέου καὶ Μαθθαίου πανηγυρίζει ὁ Ἱ. Ναὸς Καρόστου.

Τὴν 8 ἡμέραν Τετάρτην ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου πανηγυρίζουν αἱ Ἱ. Μοναὶ Πετρῶν πόλεως καὶ Θεομοπλίου.

Τὴν 9 ἡμέραν Πέμπτην ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Ὁσίου Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις πανηγυρίζουν 1) ἡ Ἱ. Μονὴ Θεομητορῶν καὶ 2) τὸ Ἱ. Ἰουχαστήριον Δεσφίνης — Ἀμυρίσης.

Τὴν 15 ἡμέραν Τετάρτην τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἑορτὴν τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλίου πανηγυρίζει ὁ Ἱ. Ναὸς Γούδας — Ἀθηνῶν.

Τὴν 21 ἡμέραν Τρίτην, ἑορτὴν τῶν Ἀγ. Θεοστέπου Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης πανηγυρίζουν 1) τὰ παρεκκλήσια τῶν Ἱ. Ναῶν Ἀγ. Ἀνδρέου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Καραβά 2) οἱ Ἱ. Ναοὶ Βασιλικῶν, 3) Ἀρεθούσης καὶ 4) ἡ Ἱ. Μονὴ Χίου.

Τὴν 30 ἡμέραν Πέμπτην τῆς Ἀναλήψεως πανηγυρίζει ἡ Ἱ. Μονὴ Κοζάνης.

Ἀνησυχητικὸν φαινόμενον

Κατὰ τὸ πρῶτον τετράμημον τοῦ 1974 δάσει ἐπισήμων στοιστικῶν στοιχείων, ἐσημειώθησαν μόνον εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων 1110 κακοουργήματα, 13.141 πλημμελήματα καὶ 217.226 πταίσματα: Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀντίστοιχον χρονικὸν διάστημα τοῦ 1973 παρουσιάζεται αὐξήσις κατὰ 23% περίπου εἰς τὰ κακοουργήματα, 3% εἰς τὰ πλημμελήματα καὶ 7% εἰς τὰ πταίσματα. Εἰς τὸν τομέα τῶν ναρκωτικῶν ἐσημειώθησαν 28 κακοουργήματα (αὐξήσις 27%) ἐκ δὲ τῶν 93 δραστῶν οἱ 24 ἦσαν ἀλλοδαποί. Ἐπ' αὐτῶν κατασχέθησαν 310 περίπου κιλά διαφόρων ναρκωτικῶν οὐσιῶν. Εἰς τὸν τομέα τῆς προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος ἐβεβαιώθησαν 80 πλημμελήματα (57% αὐξήσις) ἐκ δὲ τῶν 89 δραστῶν οἱ 33 ἦσαν ἀλλοδαποί. Τὰ ἀρμόδια ὄργανα κατέσχον ἑκατομμύρια δραχμῶν εἰς συνάλλαγμα. Τέλος, αἱ ἀγορανομικαὶ ὑπηρεσίαι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐβεβαίωσαν, κατὰ τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα 4.486 παραβάσεις (αὐξήσις 6%).

Αὐτὰ πληροφοροῦμεθα ἀπὸ τὸν ἡμερήσιον τύπον καὶ ταῦτα σημαίνουν ὅτι: α) Ἡ ἐγκληματικότης παρουσιάζει

αὐξήσιν. β) Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἐσημειώθησαν εἰς τὸν τομέα τῆς Ἀστυνομίας, ἡ ὁποία ἐλέγχει μικρότερον τομέα ἀπ' ὅ,τι ἡ Χωροφυλακὴ, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ὁποίας ἀσφαλῶς θὰ εἴπαρχῃ ἂν ὄχι μεγαλύτερον ποσοστὸν τουλάχιστον τὸ αὐτό. γ) Οἱ τουρίσται πολλὰ τὰ ὠφέλιμα(;) διδάσκουν τὴν ἐλληνικὴν κοινωνίαν, καὶ δ) ἐὰν δὲν ἀσχοληθῶν καὶ δὲν συνεργασθῶν καὶ δὲν συντονίσουν τὰς προσπάθειάς των ἡ Πολιτεία, ἡ Ἐκκλησία, ἡ Κοινωνία καὶ πρὸ πάντων ἡ αἰκογένεια διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς πραγματικότητος καὶ τὸν κολασμὸν τῶν ἐνόχων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καταστολὴν καὶ τὴν διόρθωσιν τοῦ κακοῦ διὰ παιδαγωγικῶν κυρίως μέσων, καὶ μέτρων, μετ' οὐ πολὺ θὰ θρηνησώμεν ἐπὶ ἐρείπειῳ ἐκτὸς ἐὰν ὁ Θεὸς ἀκούσῃ τὰς προσευχὰς τῶν εὐσεβῶν καὶ «βάλῃ τὸ χεῖρ Του».

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΝΑΝΗΨΑΝΤΟΣ

Εἶχε παραπληρωθῇ ἀπὸ τοὺς μάρτυρας τοῦ Γιεχωβά. Ἐνόμισε ὅτι κοντὰ τῶν εὗρηκε τὴν ἀληθινὴν θρησκευτικὴν ζωὴν καὶ λατρείαν. Δέκα πέντε ἔτη ἔμεινε μαζί των καὶ ἐγνώρισεν ὅλην τὴν ιδιοτέλειαν καὶ ὑποκρισίαν τῶν ἀρχηγῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν θλιβερὴν δουλικότητα καὶ ἀδουλίαν τῶν ἄλλων. Εἰς μακρὰν δὲ ἐπιστολήν του, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸν «Ὁρθόδοξον Μετανάστην» ποὺ ἐκδίδεται εἰς τὴν Βόννην τῆς Γερμανίας, ἀποκαλύπτει πολλὰ πράγματα ἄγνωστα εἰς τοὺς πολλοὺς, γνωστὰ ὅμως εἰς ὅσους ἔχουν μελετήσῃ τὴν ἱστορίαν, τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ μέσα ποὺ χρησιμοποιοῖ ὁ Χίλιασμός.

Διακηρύσσει ἐν πρώτοις, ὅτι ὅποιος συλληφθῇ εἰς τὰ δίκτυα τοῦ χίλιασμοῦ γίνεται θύμα καὶ ὄργανον τῶν ἀγνώστων εἰς αὐτὸν ἀρχηγῶν, «μιάς στείρας πονηρίας». Αὐτοὶ τὸν χρησιμοποιοῦν διὰ νὰ διαδίδῃ τάχα τὴν ἀλήθειαν τῆς Γραφῆς, πράγματι δὲ διὰ νὰ πωλῇ βιβλία τῆς Ἐταιρείας των, τῆς «Σκοπίας τοῦ Πύργου» ὅπως τὴν ἀναμύζουν.

Μὲ τὰ εἰσπραττόμενα δὲ χρήματα πλουτίζουν ἐκεῖνοι, ἰδρύουν τραπεζάς, κτίζουν κτίρια τὰ ὁποῖα ἐνοικιάζουν πανόκριθα ἢ τὰ χρησιμοποιοῦν διὰ τὴν ἀνετον ζωὴν των. Ἀποκαλύπτει πῶς ἐλκύονται τὰ θύματα, πῶς γίνεται ἡ «πλύσις» τοῦ ἐγκεφάλου των, ὥστε νὰ λησμονήσουν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ νὰ δεχθῶν χωρίς ἀντίστασιν τὰς ψευδολογίας τοῦ Χίλιασμοῦ. Καὶ πῶς τοὺς πειθαναγκάζουν «νὰ σκύβουν τὸ κεφάλι», νὰ ὑποτάσσωνται ἀσυζητητεῖ εἰς τὰς διαταγὰς καὶ τὰς διδασκαλίας τῶν ἀρχηγῶν.

«Ἐγὼ, λέγει, ἐδιάβασα πολλὰς φορές τὴν Ἁγίαν Γραφήν καὶ ὅλα τὰ βιβλία τους καὶ δὲν μποροῦσα νὰ ἀνεχθῶ τὸ ψέμα, τὴν πονηρίαν καὶ τὴν συνωμοσίαν, διότι ἀγαποῦσα τὴν ἀλήθειαν». Κάμνει δὲ ἐκκλησίαν πρὸς τοὺς παραπληρηθέντας νὰ ἀποκηρύξουν τὴν δουλείαν, εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς ἔχουν ὑποβάλλει οἱ Μάρτυρες τοῦ Γιεχωβά καὶ νὰ ξαναγυρίσουν εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκείας μας.